

NOVA ГАЗЕТА

№47(355), Грудень 10, 2015, Нью-Йорк

№47(355), December 10, 2015, New York

**ДЖО БАЙДЕН НА ТРИБУНІ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ**

СТОР. 6-7

**Д.ТРАМП: «ЗАБОРОНИТИ МУСУЛЬМАНАМ
В'ЇЗД ДО США!»**

СТОР. 10

**УКРАЇНСЬКА АМЕРИКА
ПЕРЕДРІЗДВЯНА**

СТОР. 16

**КОНІ ТА ЛЮДИ: ПЕРЕГОНИ
В САРАТОГА-СПРІНГС**

СТОР. 20-21

СТОР. 16

**ГЕЛЬСІНСЬКА НАРАДА:
40 РОКІВ ПОТОМУ**

СТОР. 4

**УКРАЇНЬСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
СЕРДЕЧНО ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА**

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

**У ЧЕТВЕР, 31-ГО ГРУДНЯ, 2015 РОКУ
ВІД 9:00 ВЕЧОРА ДО 3:00 НОЧІ**

**У ПАРАФІЯЛЬНОМУ ЦЕНТРІ ЗА АДРЕСОЮ:
226 UNIONDALE AVENUE
UNIONDALE, NY 11553**

**НОВОРІЧНА ВЕЧЕРЯ, МУЗИКА Й ТАНЦІ
ГРАЄ АНСАМБЛЬ «ГАЛИЧАНИ»
НАСОЛОДЖУЙТЕСЬ СМАЧНИМИ СТРАВАМИ,
ВІДКРИТИМ (БЕЗКОШТОВНИМ) БАРОМ,
ПРИЄМНИМ ТОВАРИСТВОМ!**

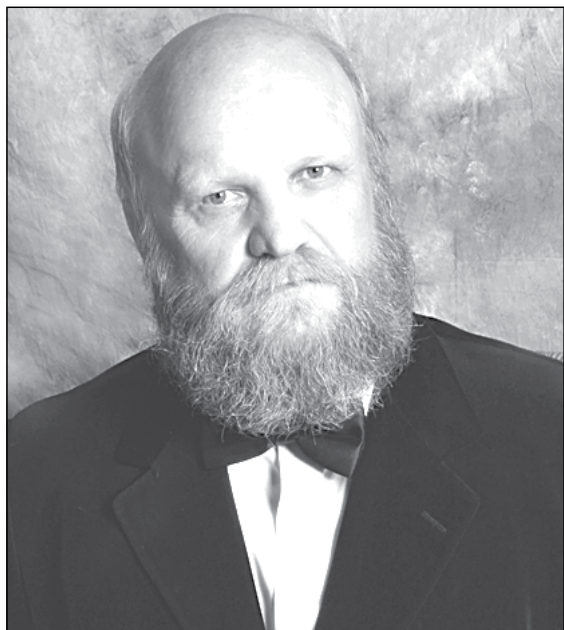
**ВХІД З 8:30 ГОД., ВЕЧЕРЯ О 9:30 ГОД. ВЕЧОРА
ТОСТ З ШАМПАНСЬКИМ ОПІВНОЧІ
КАВА, ЧАЙ І ТОРТ О 1:00 ГОД. НОЧІ**

ДО ВАШОГО ВІДОМА ТАКОЖ РОЗКЛАД ПОДІЙ:

19 грудня – Передріздвяна сповідь: перед, під час і після Божественної Літургії
13 & 20 грудня – Продаж пшениці і маку під Церквою після Літургій
20 грудня – Вітання Святого Миколая у Парафіяльному Центрі о 12 год. дня
24 грудня – (Пісний день) Велике Повечер'я о 9 год. вечора
Різдвяна Свята Літургія з мирванням о 10 год. вечора
25 грудня – Різдво Христове, Свята Літургія о 10 год. ранку
31 грудня – Новорічна забава (дивись вище)

ПОПЕРЕДНІЙ ПРОДАЖ КВИТКІВ:
ДОРΟΣЛІ (21 РІК+) – 75 ДОЛ. (80 ДОЛ. ПРИ ДВЕРЯХ)
МОЛОДЬ (15 – 20 РОКІВ) – 40 ДОЛ. (45 ДОЛ. ПРИ ДВЕРЯХ)
ДІТИ (8 – 14 РОКІВ) – 10 ДОЛ.
ДІТИ ДО 8 РОКІВ – БЕЗКОШТОВНО

**З ПРИВОДУ КВИТКІВ І ДЕТАЛЬНІШОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ:
О. ВАСИЛЬ : (516) 481-7717, ГАЛЯ: (631) 813-5292, ВОЛОДИМИР: (516) 996-3231
ЛЕСЯ: (516) 799-8685 АБО (516) 302-3344
(У НАС ВЕЛИКА ПЛОЩА ДЛЯ ПАРКУВАННЯ)**

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Президент України Петро Порошенко, попри численні заклики патріотів України не призначати Володимира Єльченка на посаду Постійного представника України при ООН, таки підписав відповідний указ і призначив цього сінка відомого українського партократа, який свого часу нищив українську культуру й розпинав її чільних представників, послом до ООН.

«Єльченко – це людина, яка знає ООН як свої п'ять пальців, користується там високим авторитетом і має унікальний досвід представлення України в Радбезі під час членства країни в цьому органі у 2000-2001 роках», – так прокоментував це призначення міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

Можливо, він порівнював Єльченкові «як п'ять пальців» зі своїми знаннями про українську зовнішню політику і перед ним справді поставав велетень української дипломатії. Адже й сам Павло Клімкін – це вислід антиукраїнської кадрової політики Порошенка, який призначає людей на відповідальні посади не за ознакою патріотизму й професіоналізму, а за ознакою готовності віддано служити особисто йому. Клімкін – це етнічний росіянин, уродженець міста Курська й випускник Московського фізико-технічного інституту. Жодного відношення ні до чого українського, як і ні до чого дипломатичного, він до того, як приїхати в Україну, не мав. Призначати його дипломатом міг тільки запеклий ворог України. Бо ця професія вимагає не тільки багаторічної специфічної освіти, а й відчуття України змалечку. Тобто, людина, яка не бігала в дитинстві босоніж по українській стерні, не пам'ятає запаху українських лісів і гайів, не чула співу наших кобзарів, не плаче, зачувши наш гімн, українським дипломатом ніколи не стане. Цією істинною нехтували й Порошенко, і його попередники. Отож, і маємо сьогодні Україну, яка стоїть на краю прірви.

Володимира Єльченка називають за лайтунками Міністерства закордонних справ «Повноважним і Надзвичайним статистом України». Позаяк жодних власних рухів цей «татовий синок» ніколи не робив. Він ще з дитинства був вихованим в душі радянської партноменклатури, принципи якої відомі: ніколи першим не висовуйся, роби те, що сподобається начальству, менше знаєш, краще стши. Його тато, Юрій Єльченко, жив за цими приписами й дослужився в ранніх 70-х до міністра культури підрадянської України, став одним із намісників Москви – спочатку завідувачем відділу пропаганди й агітації ЦК КПУ, потім першим секретарем Київського міськкому партії, а згодом членом Політбюро й секретарем ЦК КПУ.

Саме тато влаштував сінка на факультет міжнародних відносин Київського державного університету імені Т.Шевченка (за радянських часів туди без великого блату нікого не приймали), а потім проитовчував його по кар'єрній драбині. Здавалося б, що після падіння СРСР цей синок партократа заб'ється кудись у шпарку й не вийде з неї. Але так тільки здавалося. Єльченки, як і інші парткратичні роди, відсиділися перелякані в «окопах», а потім знову полізли на кар'єрну драбину. І, диво-дивне, їх звідти ніхто не зиптовхував. А з приходом на крові героїв Небесної сотні до влади олігарха Порошенка вони відчували, що знову настав їхній зоряний час.

Українська громада має класифікувати це призначення, як пловок в своє обличчя. Адже зняти в цей доленосний час Юрія Сергєєва, який стільки зробив для України, з посади Постійного представника України при ООН і призначити замість нього безбарного сінка одного з комунопартійних намісників Москви – це все одно, що посадити в крісло генерального прокурора одного з тих, хто розстрілював Майдан. Невже й цього разу ми витримемося і співпрацюватимемо з Єльченком, нечаче нічого й не сталося?

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Припинити революції дуже важко, можна хіба що призупинити переворотом, реакцією, термідором (поняття часів Французької революції), однак примара неминучої революції все одно тяжітиме над суспільством. Є один, до речі, найкращий спосіб уникнути революційного розвитку: виконати початкові завдання, що стоять перед країною, тобто реалізувати ту ж таки революційну програму. Ухилитися від цього – означає провокувати повстання мас. Узагалі намагатися «вимкнути» революційний процес – це все одно що заступати шлях потоку води – знесе. Тут уже, як казали давні філософи, хто хоче, того доля веде, а хто не хоче, того тягне.

В Україні дедалі частіше говорять про Третю народну революцію

НЕЗАКІНЧЕНА УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ

Малоосвічена (і вільне володіння англійською тут, на жаль, нічого принципово не змінює) псевдоукраїнська псевдоеліта, що прорвалася до найвищої влади на крові Небесної сотні, цього всього геть не розуміє. Принаймні таких висновків можна дійти, спостерігаючи практичні кроки нинішніх постмайданних керманців. Адже вони знову відтворюють те, у чому самі сформувалися, зросли й збагатилися: систему Кучми-Януковича на чолі з феодално-клептократичним олігархом, але з псевдопатріотичною риторикою.

Постмайданний час засвідчив, що вони вже не зміняться самі й не дозволять докорінно змінитися Україні. Найкраще, що ті діячі могли б зробити для неї, – піти геть. І це суттєво пришвидшило б процеси соціально-економічних і політичних перетворень. Адже сьогодні «люди сцени Майдану», як їх називають, на відміну від мільйонів учасників Революції гідності, сприяють увічненню всього того, проти чого Майдан боровся. Про яку нормалізацію, приміром, на Донбасі може йтися, коли навіть на визволених територіях зміцнюється влада колишньої регіональної партноменклатури? І робиться це за цілковитого сприяння центральної влади. Практично повністю позбавлена покарання за активний сепаратизм, ця публіка перегрупує свої лави й розраховує знову загнати Донбас під свою «залізну п'яту». Адміністрації на вулиці Банковій у Києві легше домовлятися з ними (справа знайома та звична), ніж реально допомагати здоровим силам Донбасу принципово змінити ситуацію на Сході України. Компрадори при владі, які жваво торгують із російським агресором, штовхнули Україну в політико-дипломатичну пастку так званих Мінських домовленостей, що насправді унеможливають реінтеграцію українських територій, адже в Мінських документах записано про обов'язок Києва погодитися на існування на Сході країни непідвладних Україні, але де-факто підвладних Москві анклавів. Особисто відповідальним за цей геополітичний глухий кут і пряму загрозу Україні Петро Порошенко.

Буквально на очах у суспільства відбувається ренесанс усього того зла, якому протистояли українці під час Революції гідності. Так звана боротьба чинної влади з корупцією – то якась сумна комедія. Опозиційний блок (нинішня назва Партії регіонів), у якому дуже широко представлені корупціонери, сепаратисти, злодії та зрадники, де-факто має «охоронну грамо-

ту» від Банкової, його не чіпають. Таке нахабне сприяння «топовим» корупціонерам може спровокувати обурення у Вашингтоні. Як публічно заявив нардеп від Блоку Петра Порошенка Сергій Лещенко, влада не висуває жодних претензій до Фірташа, Льовочкіна, Юрія Бойка, бо між ними й нею укладено «пакт про ненапад».

Нинішня влада не функціональна, вона не забезпечує захисту національних інтересів України, сприяючи збереженню кланово-олігархічної системи, що є в усіх сенсах згубним для країни. Влада, незважаючи на всі останні національні випробування, не позбулася глибинної малоросійської сутності, постійно намагаючись загравати й домовлятися з Кремлем за рахунок життєвих інтересів України. Складається враження, що ця верхівка є смертельно небезпечною для нації.

Дедалі частіше можна почути про підготовку в парламенті так званої широкої коаліції, «ширки», у складі депутатів – бізнесюків і корупціонерів із Блоку Петра Порошенка та регіоналів з Опозиційного блоку, «Відродження» і «Сили народу». Створення такого об'єднання, що означає повернення до влади Партії регіонів, – це реванш людей Януковича-Путіна в Українській державі, це політичне загарбання України Кремлем руками п'ятої колони. Що з цього випливатиме? Те, що Майдан-2 був марним, що під час Революції гідності українці гинули марно, що українські солдати на Сході проливали кров марно, а Путін завоював Україну «мирним шляхом». І тоді вибір буде дуже обмеженим: або втратити Україну, або третій Майдан, що стане вже безальтернативним. Готується спроба перекреслити Революцію гідності, звести її нанівець, реставрувати режим Януковича без його фізичної присутності в країні (хоча й тут будуть можливі варіанти).

Антиукраїнська верхівка заступила шлях революційному потоку, намагаючись утилізувати й капіталізувати хвилю народного гніву, використати його у своїх егоїстичних інтересах і повернути українську історію назад. Проте будь-яка незакінчена революція потребує логічного завершення. Якщо вона не йде далі, то скочується в болото реакції, що ми сьогодні й спостерігаємо в Україні. Так, революція – це завжди ризик, бо ніхто не може достеменно спрогнозувати її розвиток і результат. Але це менше зло, ніж гарантована деградація, розпад і «мирна» задача України найлютішому ворогу.

За півтора року українці переконалися, що під проводом нинішньої влади нічого доброго не буде: ані реформ в інтересах народу, ані подолання корупції, ані демократії для народу, а не для олігархів і вищої бюрократії, ані пристойного рівня життя, ані гідної медицини, ані сучасної освіти, ані справедливості (юстиції), ані розгрому агресора, ані повернення окупованих територій. Нічого! Хіба що персонально ще більше збагачення бізнесменів Петро Порошенко, який за сумісництвом працює в Україні президентом. Вирішуватимуть свої особисті бізнесові питання інші «достойники», які, може, домовляться, а може, й ні з московським «ханом». Тут усе також дуже непередбачувано. Зрештою, можна згадати ігри Ріната Ахметова на Донбасі, унаслідок яких йому довелося покинути рідний край. Але, здається, це його нікому не навчило. Однак абсолютно передбачувано, що в цьому «князівстві» нео-Януковича абсолютна більшість українців жодних перспектив не матиме, адже їх позбавлять майбутнього. Саме проти гарантованої абсолютної безперспективності свого життя мільйони українців виходили на майдани, де вони розпочали революцію. Тепер її треба завершити, не зупиняючись на півдорозі. Чи послабить це опір зовнішньому агресорові? За певних обставин може послабити.

Але може й посилити, надто коли до командування армії, до Генштабу, Міністерства оборони замість вихованців системи Кучми-Януковича прийдуть нові революційні сили, які зможуть створити справді нову армію, спрямувати весь потенціал країни й народу на перемогу. Коли з'явиться лідер, який буде стурбований не тим, як домовитися з Путіним чи заробити ще один мільйон доларів, а тим, як завдати поразки агресору.

Немає жодних сподівань, що нинішня антимайданна влада порозумнішає, щось збагне й почне діяти інакше, бо вона керується виключно кланово-олігархічним рефлексом збагачення, утримання влади за будь-яку ціну та нескінченних підкилимних «договорняків». І в цьому немає нічого дивного, адже всі ці януковичі, азарови, захарченки були їм набагато ближчими й зрозумілішими, ніж той «посполитий» люд, що з надією стояв перед сценою Майдану.

Ігор Лосев,
доцент Києво-Могилянської академії

ТОЧКА ВІДЛІКУ

Сорок років тому держави-учасники Наради з безпеки та співпраці в Європі (НБСЕ) підписали в столиці Фінляндії Гельсінкі Заключний акт, у якому окреслили шляхи до подолання протистояння, що виникло в минулому, і до кращого порозуміння в майбутньому. Колективними зусиллями держав було закладено основи розрядки, що показала свої беззаперечні переваги і вигоди для усіх, незалежно від державного устрою, етнічної чи релігійної приналежності. Це була свого роду нова точка відліку, після якої народи світу хоч і не навчилися жити без війн і конфліктів, але знайшли багато дотичних, аби називатися цивілізованими.

Нарада стала подією світової значущості, вона підбила політичні підсумки Другої світової війни, намітила напрямки довгострокової співпраці держав заради перетворення Європи на континент непорушного миру і взаємовигідного співробітництва. 33 європейських держави, США і Канада колективно підтвердили безплідність політики з позиції сили і «холодної війни».

Європа з 1975 року стала коліскою політики розрядки, адже намітився перелом до кращого у відносинах Схід – Захід. Між країнами Західної Європи та Радянським Союзом, іншими соціалістичними країнами сформувалися тоді важливі напрямки співробітництва. До цього процесу приєдналися США й Канада.

Ніколи в історії Європи не було політичних конференцій настільки представницьких і рівноправних, на яких вирішувалися б питання настільки великої важливості для всіх держав, як форум, що відбувся в Гельсінкі. Підсумок наради був такий, що в ньому не було переможців і переможених, він означав перемогу розуму, став перемогою усіх, кому дорогий мир та безпека.

Особливість Заключного акту полягає в тому, що його співавторами були всі європейські країни (крім Албанії), а також США й Канада, як держави, що брали участь у Другій світовій війні і що брали на себе свої частки відповідальності за мирний розвиток Європи.

Головна ж особливість форуму в Гельсінкі полягала в тому, що перед нарадою не стояло, як перед конференціями подібного рангу в минулому, завдання «вершити суд» переможців над переможеними, перекроювати політичну мапу світу. Загальноєвропейська нарада відбувалася на хвилі розрядки й у той же час була покликана дати новий стимул для її поглиблення. Вона знамену-

вала новий етап у реалізації політики мирного співіснування, зробивши важливий внесок у створення та зміцнення підмурку європейської безпеки.

Саміт закінчив свою роботу урочистим підписанням Заключного акту НБСЕ, в якому фіксувалися домовленості, досягнуті з усіх питань порядку денного. Стрижнем Заключного акту стала «Декларація принципів», яка закріпила засадничі принципи співіснування держав, а саме:

1. Суверенну рівність, поважання прав і суверенітету.

аспекти безпеки й роззброєння». Досягнення домовленості відносно цих моментів стало новою на той час рисою міжнародних відносин, оскільки торкалося такої сфери, де укладання якихось багатосторонніх угод між державами-представниками протидіючих блоків було неможливим за умов повномасштабної «холодної війни».

Досягнуті й закріплені у відповідних документах результати Наради створювали досить сприятливі передумови для розширення й активізації між-

У залі засідань гельсінської Наради з безпеки і співробітництва в Європі

ГЕЛЬСІНСЬКА НАРАДА: 40 РОКІВ ПОТОМУ

Відень, 1986 р. Прес-конференція з нагоди 10-річчя утворення Української Гельсінської групи

2. Незастосування сили або погрози силою.

3. Непорушність кордонів.

4. Територіальну цілісність держав.

5. Мирне врегулювання суперечок.

6. Невтручання у внутрішні справи.

7. Поважання прав людини та основних свобод, включаючи свободу совісті, релігії та переконань.

8. Рівноправ'я та право народів розпоряджатися своєю долею.

9. Співробітництво між державами.

10. Сумлінне виконання зобов'язань за міжнародним правом.

Перелічені принципи мали важливе значення для стабілізації ситуації на європейському континенті й у всьому світі. Вони, зокрема, підтверджували відповідні положення вже укладених між провідними країнами світу – СРСР, США, Західною Німеччиною, Францією, Великою Британією, Канадою, Італією – договорів та угод.

У результаті узгодження позицій щодо першого пункту порядку денного НБСЕ було вироблено «Документ про заходи зміцнення довіри та деякі

державного співробітництва в економічній, науково-технічній, природоохоронній галузях. Про це, зокрема, йшлося в преамбулі Заключного акту. В ній визначалися цілі співпраці в згаданих сферах, а саме – сприяти зміцненню миру, економічному й соціальному прогресові, поліпшенню життєвих умов, підкреслювалося, що їхня реалізація має відбуватися у відповідності з тими засадами відносин між державами-учасниками, які були викладені в «Декларації принципів».

Але все ж таки треба подивитись правді у вічі, адже в умовах жорсткого ідеологічного протистояння між Сходом і Заходом, гостроти якого практично не знизилася навіть розрядка, годі було сподіватися на повноцінну реалізацію викладених у «гуманітарному кошику» ідей, що й підтвердила, власне, подальша історична практика. Але ця Нарада була новим своєрідним зовнішнім поштовхом для активізації правозахисної та «критичної» діяльності найкращих представників інтелігенції Радянського Союзу, яка з часом, незважаючи на перепони, набирала обертів і переходила на нові, більш потужні рівні своєї діяльності.

Ще в 60-ті роки в Радянському Союзі з'являється нове політичне явище – відкрита критика політики уряду. Людей, які вимагали ширших громадянських, релігійних і національних прав, стали називати дисидентами, а дисидентство, як явище, вийшло на поверхню суспільного життя в роки хрущовської відлиги. Яку ж роль відіграла Нарада в Гельсінкі у формуванні цього явища? Найбезпосереднішу. У період Гельсінського процесу 1975 року дисидентство дістало новий імпульс, оскільки СРСР підписав Гельсінську заяву й офіційно погодився визнати права й свободи людини й народів.

У травні 1976 року в Москві було засновано перший Гельсінський комітет, а в листопаді цього ж року в Києві з'явилася Українська Гельсінська група (УГГ), яку очолив Микола Руденко. Група налічувала 37 учасників, серед яких були ув'язнені згодом дисиденти В. Стус, В. Чорновіл, а також ті, хто вижив після сталінських таборів, – Л. Лук'яненко, С. Караванський, О. Попович та ін. УГГ мала контакти з подібними організаціями в інших республіках.

Вони поставили собі за мету легальну боротьбу законними методами за справжню свободу й демократію, за незалежність України, здійснену шляхом використання її конституційного права на вихід з СРСР. Проте, незважаючи на взяті на себе в Гельсінкі зобов'язання, радянське керівництво вчинило дисидентам погром. Майже 3/4 членів УГГ були засуджені на строк від 10 до 15 років. Решту – вислано з України.

Під впливом Гельсінського процесу в 70-ті роки сталися значні зміни в Азії: була

утворена Народна республіка Бангладеш; після переможного закінчення війни утворилася Соціалістична республіка В'єтнам, було проголошено Лаоську Народну-Демократичну республіку; в квітні 1978 року встановився республіканський режим в Афганістані; було проголошено Ісламську республіку Іран.

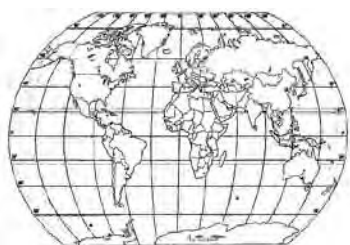
І незважаючи на суперечність і рельєфність подальших дій держав-учасниць Наради, її підсумки засвідчили закономірну зацікавленість народів світу у необхідності роззброєння, розвитку співпраці. Процес, розпочатий у Гельсінкі, показав реальну можливість досягнення взаємовигідних домовленостей, що йдуть на користь усім народам. Це підтвердили й зустрічі держав-учасниць загальноєвропейської наради у Белграді (1977-78 рр.), Мадриді (1980-83 рр.), Стокгольмі (1984-87 рр.), Відні (1976-86 рр.).

Сьогодні, коли з того пам'ятного дня минуло вже 40 років, людство знову вчить усе в текст Декларації принципів і з гіркотою констатує, що світ так і не став справедливим, вільним від диктаторів і одержимих ідеєю світового панування маньяків. Один з них, Володимир Путін, який в 1975 році тільки-но починав свою службу в радянському КДБ, розтоптавши Гельсінські домовленості, вторгся на територію суверенної України, анексував Крим і розв'язав кровопролитний конфлікт на Донбасі, пославши туди свої регулярні війська.

Мабуть, Гельсінські документи для Путіна нічого не значать. Але вони багато значать для всього людства, а тому є надія, що таких як Путін воно рано чи пізно поставить на місце.

Володимир Василенко, правознавець-міжнародник, доктор юридичних наук

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

У першому турі місцевих виборів у Франції, які відбулися 6 грудня, перемогла права партія «Національний фронт» під проводом Марін Ле Пен.

Загальна підтримка партії за результатами першого туру сягнула майже 30%. А в тих регіонах, де кандидатами висувалися лідер «Національного фронту» Марін Ле Пен та її племінниця Маріон Марешаль-

ФРАНЦІЯ: НА ВИБОРАХ ПЕРЕМАГАЮТЬ ПРОТИВНИКИ ЄВРОПИ, ЯК «ПРОХІДНОГО ДВОРА» ДЛЯ МІГРАНТІВ

Ле Пен, їм вдалося подолати символічний бар'єр народної підтримки у 40%. Такою була відповідь французького народу на страхітливе нашествя мігрантів-арабів (деякі міста Франції нині нагадують міста Алжиру чи Марокко), криваві теракти 13 листопада, захмарний рівень безробіття (10,5 відсотка) та невеселі перспективи французів у майбутньому.

«Ми принесли після першого туру виборів справжній подих свободи, чесності, справедливості та переконання, що ми не підемо на жодні компроміси так, як це роблять наші опоненти», – заявила Ле Пен.

«Національний фронт» на цих виборах політично утвер-

Перемога «Національного фронту» на місцевих виборах може стати трампліном для її лідерки Марін Ле Пен на виборах президента Франції

джується за рахунок соціалістів, які нині перебувають при владі. Аби дати жорсткішу відсіч праворадикалам у другому турі виборів, політична сила

Франсуа Олланда, яка набрала лише 22 відсотки виборців, посівши за результатами першого туру третє місце (її випередила ще й Республіканська

партія Ніколя Саркозі), заявила, що знімає свої кандидатури на другий тур у кількох регіонах. «Занадто високий ризик перемоги «Національного фронту», ми не можемо залишати наших кандидатів там», – сказали соціалісти. Цей крок, на їхню думку, зміцнить правоцентристів екс-президента Франції Ніколя Саркозі в протистоянні з політичною силою Марін Ле Пен. Вона ж назвала таке рішення соціалістів «викручуванням рук електорату». А Ніколя Саркозі пообіцяв, що ніякого об'єднання із соціалістами цього разу не буде. Другий тур регіональних виборів у Франції призначено на 13 грудня.

ВЕНЕСУЕЛА ПРОКИНУЛАСЯ!

На парламентських виборах у Венесуелі впевнену перемогу здобула опозиція. За офіційними результатами, об'єднані опозиціонери отримали в парламенті супербільшість, тобто більш як дві третини депутатських мандатів (109 зі 167). Це серйозний удар по позиціях політичного наступника одіозного друга Фіделя Кастро Уго Чавеса, нинішнього президента Венесуели Ніколаса Мадуро. Його соціалістична партія зазнала найнищівнішої за останні 17 років політичної поразки.

Ці вибори розглядали як оцінку дій Мадуро у сфері економіки, де у Венесуелі є серйозні проблеми. Критики влади твердять, що Мадуро розбазарив нафтові статки країни.

Перемога опозиції означає, що тепер вона зможе зробити радикальні зміни, в тому числі звільнити політ'язнів, змінити Конституцію та оголосити референдум стосовно правління президента Мадуро.

Народ Венесуели прокинувся – диктатурі «чавістів», схоже, настає кінець

На вулиці Каракаса з нагоди перемоги опозиції висипали тисячі людей з національними прапорами та плакатами «Венесуела прокинулася!», а венесуельські опозиціонери Енріке Капрілес та Хесус Торреальба закликали до негайного звільнення політ'язнів.

Президент Венесуели, «чавіст» Ніколас Мадуро визнав поразку. «У нас високі моральні та етичні стандарти, і ми здатні визнати несприятливий для

нас результат і сказати на всю Венесуелу, що це триумф нашої Конституції та демократії. Ми визнаємо їх», – сказав він.

Блок «Круглий стіл демократичної єдності», який нині переміг на парламентських виборах у Венесуелі, було створено 2008 року, аби об'єднати опозицію проти «чавістів». До блоку увійшли представники широкого спектру опозиційних сил – від правоцентристів до лівих.

ТАЙСОНА Ф'ЮРІ ПОЗБАВИЛИ ОДНОГО З ТИТУЛІВ, ЯКІ ВІН ВІДІБРАВ У ВОЛОДИМИРА КЛИЧКА

Бій Тайсона Ф'юрі (праворуч) з Володимиром Кличком

Чемпіона світу з боксу в суперважкій вазі британця Тайсона Ф'юрі позбавили титула за версією IBF, який він менш як два тижні тому відібрав у Володимира Кличка.

За умовами федерації, Ф'юрі мав погодитися на зустріч з обов'язковим претендентом на титул IBF українцем В'ячеславом Глазковим. Замість цього 27-річний британець підписав угоду про бій-реванш з Кличком.

Ф'юрі, що отримав перемогу в 25 боях і не зазнав жодної поразки, за результатами бою із Володимиром Кличком 28 листопада став володарем поясів чемпіона світу за версіями Міжнародної боксерської федерації (IBF), Всесвітньої боксерської організації (WBO) і Всесвітньої боксерської асоціації (WBA).

Дата й місце проведення нового бою між Ф'юрі та Кличком поки що невідомі, проте 39-річний українець, що володів титулом чемпіона світу впродовж 11 років, минулого тижня на прес-

конференції заявив, що скористається можливістю матчу-реваншу з британським суперником.

Тайсон Ф'юрі опинився в центрі скандалу після його заяв про жінок та геїв. Зокрема, манчестерському боксеру приписують сексистські слова про те, що «найкраще місце жінки – або на кухні, або лежачи на спині», а також критику гомосексуалізму й абортів.

Петицію у відповідь на ці заяви із закликом вилучити його ім'я із списку претендентів на британську премію «Спортсмен року» підписали більш як 80 тисяч осіб.

Коментуючи хвилю критики на свою адресу, Тайсон Ф'юрі заявив про себе в третій особі: «Тайсон Ф'юрі любить усіх людей. У нього немає ненависті ні до кого».

За повідомленнями зарубіжної преси підготував
Хома Мусієнко
Фото AFP

ЗЛОДІЇ ПІД МАСКОЮ... ОУНІВЦІВ

Британське видання Independent згадало про крадіжку 24 картин з голландського музею Західної Фрісландії 11-річної давнини, до якої, за твердженням представників музею, можуть бути причетні злодії, які ховаються під маскою «українських націоналістів».

Музей у місті Горн було пограбовано в січні 2005 року, а цьогогоріч з'ясувалося, що викрадені твори мистецтва виставлені на продаж в Україні.

«Двоє злодіїв, які кажуть, що виступають буцімто від імені Організації українських націоналістів, звернулися в липні до посольства Нідерландів у Києві, заявивши, що мають повну колекцію викрадених картин. Вони показали фото одного з полотен разом зі свіжою українською газетою, аби підтвердити свої слова», – пише Independent.

«Вигляд на Остерленд» Яна Рієтсгофа – одна з викрадених з музею Західної Фрісландії картин, що в місті Горн (Нідерланди)

Наразі 24 картини коштують майже 500 тисяч євро, вважають експерти. Тим не менше, в музеї заявили, що злодії хочуть отримати за повернення «знахідки» 5 мільйонів євро. До справи причетні люди, в яких є контакти на найвищих політичних щаблях, вважають представники музею. Міністр

закордонних справ Нідерландів заявив місцевим ЗМІ, що вже зв'язувався з політичними лідерами в Україні, аби владнати справу. «Я думаю, що вони сприймають це дуже серйозно. Ми намагатимемося зробити все можливе, щоб колекція повернулася до музею Західної Фрісландії», – сказав міністр.

УКРАЇНА - США

Зчим і ким тільки не порівнювали віце-президента США Джозефа Байдена напередодні його дводенного візиту в Україну. Намагаючись передбачити перебіг та наслідки його зустрічі з Петром Порошенком та Арсенієм Яценюком, експерти говорили і про «холодний душ» для української політичної верхівки і про Байдена як «вихователя у дитсадочку», який приїде когось поставити в куток, а комусь «надає по м'якому місці». Своєрідним мемом, яким відреагували соцмережі на звістку про цей візит, стала фраза «Байден приїде – порядок наведе!». Натомість, на публіці американський високопосадовець активно грав роль «доброго поліцейського» і наголошував: усе в руках українців.

«Інспектор Байден», як його вже встигли охрестити українські політологи, в Україну приїхав і з «батогом», і з «пряником». Під час спільної прес-конференції з українським президентом американський віце-президент зробив очікувану заяву про надання Україні додаткової фінансової підтримки у сумі майже 190 мільйонів доларів.

«Ми надали значні фінансові кошти і стали вашими союзниками для того, щоб побачити Україну як країну, яка має право на новий день. Сьогодні я хочу оголосити про нову допомогу на суму майже 190 мільйонів доларів для підтримки прогресу. Ми вже надали 760 мільйонів у формі прямої підтримки відтоді, як відбулись зміни в уряді в 2014 році. Ці фінанси допоможуть боротися з корупцією в правоохоронному секторі та впровадженні реформи в судовій системі, залучати більше інвестицій від приватизації в прозорий спосіб, збільшувати потенціал в галузі торгівлі, робити поступ у конституційній реформі та підтримці громадянського суспільства і незалежних ЗМІ», – оголосив американський віце-президент і навіть пожартував, що останнім часом спілкується з Петром Порошенком частіше, ніж зі своєю дружиною.

Що ж до зауважень, то найбільший наголос Байден, як і передбачалось, зробив на боротьбі з корупцією та єдності демократичних сил.

«Я закликаю пана президента співпрацювати з демократичними силами. Саме цього очікують і заслуговують українці... В Україні є ще один шанс, і дуже важливо для того, щоб забезпечити процвітання і бути частиною безпечної Європи, викоринити ракову пухлину корупції. Допоки ви продовжуєте поступ у боротьбі з корупцією, доти США будуть разом з вами», – сказав Байден.

У відповідь Петро Порошенко заявив, що Україна старается і вже провела багато реформ. Серед них він назвав децентралізацію, зміни до Конституції стосовно судострою, зміни законодавства щодо адміністративної і податкової реформ, держуправління, «наші досягнення в диверсифікації енергозабезпечення, реструктуризацію суверенного боргу, очищення банківської системи від проблемних активів і уникнення дефолту».

«За короткий проміжок часу, в умовах агресії та війни, окупації частини нашої законної території, ми зробили більше, ніж за всі роки незалежності. І не треба цього соромитись», – запевняв американського віце-президента український гарант.

Натомість дещо іншу картину стану справ в Україні Джо Байдену намалювали «депутати-єврооптимісти» та громадські активісти («круглий стіл з реформаторами» став першим пунктом перебування Байдена в українській столиці 7 грудня).

Окрім представників посольства, там було 12 учасників. Переважно це були або народні депутати, або представники громадськості й адміністрації президента. Тобто, така міксована команда, і кожен говорив відверто, зокрема про реалістичність реалізації Мінських угод або стосовно того, що коли доноситься позиція про те, що в Україні

Джо Байден під час виступу з трибуни Верховної Ради України

ДЖОЗЕФ БАЙДЕН У КИЄВІ

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ВИСТУПИВ 8 ГРУДНЯ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ

Переговори Петра Порошенка та Джозефа Байдена

не відбулись системні реформи, то як мають діяти в цій ситуації Штати. У відповідь Байден чітко зазначив, що і він, і Барак Обама добре знають, що має бути зроблено і що повинно бути зроблено на цей момент.

На прес-конференції після зустрічі з прем'єр-міністром України Арсенієм Яценюком, Джо Байден сказав: «Ми зараз працюємо над тим, щоб надати Україні ще 300 мільйонів доларів допомоги у сфері безпеки. Конгрес нині працює над ухваленням цього акту».

Окрім Байдена, у Києві перебувала й помічник державного секретаря США у справах Європи та Євразії Вікторія Нуланд. І саме їй у цьому візиті було відведено роль «кепського поліцейського».

«У них є стратегія, якій вони слідує. Їхні ролі узгоджені. Те, що в Байдена на умі, у Нуланд – на язичі... Байден створюватиме загальну картинку, виголошуватиме кра-

сиві слова, а Нуланд запитуватиме про те, що виконано», – зазначив український політолог Тарас Загородний.

Коментуючи зустріч Нуланд з головою СБУ Василем Грицаком, він зауважив, що Нуланд хотіла отримати максимальну інформацію про те, що відбувається в країні, тому й пішла туди, де інформація є найбільш сконцентрована.

«Треба розуміти, що в американців немає потреби когось карати. Вони можуть просто переглянути свою позицію, зацікавленість, інтерес до України, і це буде найбільшим покаранням для української влади... Ігнорувати американців – справа невдячна і, я сказав би, небезпечна», – вважає колишній дипломат, а нині керівник фонду «Майдан закордонних справ» Богдан Яременко.

Кульмінацією візиту Джозефа Байдена до Києва став його ви-

ступ у Верховній Раді. Він був воістину історичним, першим після знаменитої промови президента США Джорджа Буша-старшого 1 серпня 1991 року, в якій він застеріг українців від відокремлення від Радянського Союзу, назвавши прагнення України до незалежності «самогубним націоналізмом». Ця промова увійшла в історію під назвою «котлета по-київськи» (Chicken Kiev speech).

Джо Байден під час виступу у Верховній Раді заявив, що Україна повинна впоратися з двома викликами – вторгненням Росії і корупцією. Він додав, що США підтримують Україну в обох цих битвах.

Виступаючи з трибуни українського парламенту, Джо Байден, зокрема, сказав: «Це велика честь для мене представляти свою країну перед таким вельмишановним державним органом. Пане Президенте, пане прем'єр-міністре і пане спікері та члени Ради, мені

дуже приємно мати можливість виступити тут сьогодні в цей момент, що визначає для нас велику можливість, а також велику невизначеність для народу України. Нині ставки для вашого народу дуже високі, але очікування ще вищі. Тому що Україна вже була в подібній ситуації. На Заході, як і тут, ми пам'ятаємо Помаранчеву революцію, молодих жінок та чоловіків, які заповнили Майдан. Вони вимагали, щоб результати їхнього вибору поважали. Вони не хотіли відступитись від свого. І вони досягли свого. Українські ж лідери, яких виніс до влади помаранчевий Майдан, тоді не спромоглися виконати свої обіцянки, які давали народу».

«Ми бачили, як реформи впроваджувалися, а потім їх згортали. Ми бачили, як олігархи, які не зацікавлені в змінах, були відсторонені від влади, а потім бачили, як вони поверталися. Ми бачили, як реформатори переслідувалися. Але знову, через кілька років, це революційне полум'я було запалено, і люди, багато з яких присутні в цьому залі, почали нову Революцію Гідності. Світ був шокований подіями на Майдані. Попри страх, люди залишалися на Майдані – вдень і вночі. Десятки тисяч людей прийшли на заклик Майдану, приносили їжу, медикаменти, всю необхідну допомогу. А світ із захопленням спостерігав за цим. І я буквально «висів» на телефоні з Януковичем, закликаючи його утриматися від жорстоких дій проти мітингувальників. Але людей зустріли снайперським вогнем з дахів будинків. Кров загиблих героїв закликала дати українцям другий шанс на краще майбутнє», – згадав Байден.

«Перед вами стоїть історична можливість, щоб вас запам'ятали, щоб ви залишилися в історії як Рада, яка поставила нові стовпи свободи, яких так хотіли й чекали українські патріоти. Моя країна також народилася в революції, але ще до того, як пролунали перші постріли, боротьбу вже було розпочато. В кожному регіоні нашої країни люди почали повставати й проголошували свою землю вільною. Це робилося на різних мовах, в різних документах. Народ виліпив з цього усього представницьку демократію, де люди бачили себе, перш за все, американцями. 70 років потому перед нами стояло нове випробування – громадянська війна, яка розірвала на той час ще молоду країну. Перемоги на полі бою не було достатньо для загальної перемоги. Всі американці об'єдналися для того, щоб створити Сполучені Штати Америки. Врешті-решт, це все спиралось на плечі патріотів, людей, які поставили бажання створити об'єднану країну вище власних інтересів та потреб», – наголосив американський віце-президент.

«Я вірю що український президент, уряд, кожен член парламенту стоять перед неймовірним завданням: відповідально використати цю можливість, щоб ці жертви, які були принесені на Майдані, не були марними. Перед кожним із вас стоїть завдання використати цю можливість для того, щоб відповісти на виклик історії і, нарешті, побудувати об'єднану, демократичну українську націю, яка витримала випробування часом. Кажучи словами Томаса Пейна, «в такі часи випробовуються людські душі». Це ваш час і це ваша відповідальність», – резюмував віце-президент США.

«Відомий англо-ірландський парламентар, публіцист епохи Просвіти, родоначальник ідеології консерватизму Едмунд Бьорк колись сказав: «Парламент – дорадчий орган народу з єдиним інтересом відповідати очікуванням своїх виборців». Це повинно бути стандартом для кожного з вас. За цим вас будуть судити ваші внуки й ваша історія. Чи зможете ви поставити загальне благо вище власних приватних інтересів? Ви повинні згуртуватися й забути про власні інтереси заради інтересів України. Все у ваших руках», – наголосив Байден.

«За останні два роки в мене була унікальна можливість зустрічатись з українцями в різних регіонах, з громадськими активістами, релігійними лідерами, з людьми, які стояли на Майдані. Вам лише треба піти туди і подивитись на фотографії героїв Небесної сотні. Це не гіпербола, це дійсність. Як іноземець, я дивлюся на фото цих молодих людей і думаю: кожен із них стояв для загальної мети. Мій батько завжди казав «Кожна жінка чи чоловік має право, щоб до нього гідно ставилися». Це те, за що боролася ваша Революція Гідності. Вона озвучила нові ідеї, щоб об'єднати людей по всьому світу», – сказав Байден і додав, що весь світ сьогодні спостерігає за Україною й підтримує її в боротьбі проти російської агресії.

«Я проїхав мільйони миль по різних країнах: весь світ дивиться на вас – це факт. Вони спостерігають за вами. Тому що вони сподіваються, що ваш успіх у боротьбі проти безжальної агресії Кремля та всепроникаючої корупції матиме вплив на весь світ», – заявив Байден.

Дж.Байден та А. Яценюк перед бесідою за зачиненими дверима

«Ми вважаємо, що всі народи повинні мати право на суверенітет. На цьому крапка. У XXI столітті країни не можуть перекроювати кордони силою. У цьому й полягають засадничі правила співжиття на нашій планеті. Росія порушила ці правила й продовжує порушувати їх. І сьогодні вона окупувала частину незалежної Української держави. США наголошують, що ніколи-ніколи-ніколи не визнають спроби Росії загарбати Крим. Немає виправдання таким діям. Росія продовжує перекидати своїх військових, танки через кордон, і все це управляється Москвою, але США продовжать протистояти російській агресії. Ми надаємо підтримку в навчанні й підтримуємо Збройні сили України. І ми об'єднали світ і підтримуємо Україну», – заявив Байден.

«Європа та Америка об'єднані у своїх зусиллях накласти жорсткі економічні санкції на Росію. І поки існує російська агресія, то й ціна, яку платить Москва, зростатиме. Брехлива пропаганда, яку створює Кремль, щоб підірвати рішучість Європи, не спрацює. Брязкання зброєю не є проявом сили. Ми підтримуємо стратегію протистояння Європи проти тактики залякування Росії, а саме зміцнення НАТО і підвищення енергобезпеки та підтримки економіки. Потрібно продовжувати чинити тиск, поки Росія не виконає Мінських угод. Хоча й досягнуто деякої ескалації конфлікту, не можна знімати санкції, доки Росія не виконає всі вимоги», – заявив Байден.

«Я не думаю, що росіяни чітко усвідомлюють, що Путін робить, саме тому він так багато часу ховається від своїх людей. У вашій країні важке озброєння має бути відведено від лінії фронту, повинен бути наданий доступ для представників ОБСЄ. Росія повинна натиснути на сепаратистів, щоб провести вибори згідно з українським законодавством і стандартами ОБСЄ. Крім того, сепаратисти мають відмовитися від результатів незаконних псевдовиборів, які відбулися на Донба-

сі, Росія повинна відмовитися від утримання політичних заручників, російські солдати повинні повернутися додому, а український кордон має бути під контролем української влади», – зазначив Байден і заявив, що Україна також повинна виконати свої зобов'язання згідно з Мінськими угодами.

Віце-президент США Дж.Байден в ході свого візиту вшанував пам'ять героїв Небесної сотні і поклав іменний медальйон біля меморіалу загиблим на Євромайдані в Києві

«Ви повинні зробити і свою частину, хоча це і важко. Величезний тиск на вас здійснюється. Я розумію», – сказав Байден.

Він згадав про зміни до Конституції, амністію членам незаконних збройних формувань, які не вчинили тяжких злочинів, децентралізацію й проведення виборів на Донбасі.

«Я також хочу звернутися до народу Донбасу. Альтернатива тому, про що я сказав, це продовжувати жити під сепаратистськими, бандитськими злочинцями, які відмовляються від гуманітарної допомоги, не допускають до себе такі організації, як «Лікарі без кордонів». Це не майбутнє, яке хочуть люди, українці для своїх дітей, тому необхідна повна імплементація Мінських домовленостей. Провести справді вільні, справедливі вибори, саме цього Кремль боїться найбільше. Ваш успіх їх лякає. Коли відбудуться вільні вибори, я впевнений, що люди вирішать залишитися в складі України, що вони українці в першу чергу, і саме це злякає Росію, злякає Путіна», – заявив Байден.

«Ви всі, напевно, знаєте, що боротьба за свободу України не обмежиться полями бою на Сході. Конституційні реформи, що включають питання децентралізації, мають

на меті використання найкращої європейської практики. Децентралізація не є відмовою від власного суверенітету, як дехто вважає. Це дуже важливо для майбутнього України в Європі. Важливо, щоб з'явилися власні автономні регіони, які самостійно визначають власну політику в сфері освіти, медицини, але в рамках єдиної української Конституції», – вважає Джо Байден.

У своєму виступі з трибуни Верховної Ради він назвав корупцію «раковою пухлиною» України й заявив, що вона не дозволяє побудувати успішну демократію.

«Окрім того, у вас є інша боротьба – історична боротьба проти корупції. Україна не може собі дозволити, щоб люди втратили надію. Для української демократії найгіршим буде, якщо люди втратять віру в краще майбутнє. Я ніколи не розповідаю людям з інших країн, що їм робити, але ви не знайдете жодної демократичної країни в світі, де процвітає ракова пухлина корупції. Ви не можете знайти жодну таку країну. Ви вже так багато критичного зробили, але цей шлях ще не завершено. Ще не все зроблено. Недостатньо організува-

ти Бюро боротьби з корупцією. Для того, щоб вести цю боротьбу, треба провести судові реформи, щоб ви могли притягнути до відповідальності відповідних осіб, щоб відповідальні особи відділяли власні інтереси від державних. Саме в цьому полягають принципи демократії. Олігархи чи не олігархи, всі повинні сплатувати податки. Корупція відбирає ресурси від народу, вона не допускає розвитку економіки. Ми всі про це знаємо. І ви знаєте про це. Росія намагається використовувати цей інструмент у боротьбі з Україною. Не дайте їм цього зробити!»

«Україна повинна залишатись сильною в обороні, економіці, потужною в системі владної структури. США стоять з вами разом у цій боротьбі. Ми розуміємо, що це важко для вас. Але ми збільшили фінансову допомогу Україні, щоб не допустити негативних тенденцій для економіки. Ми готові допомагати Україні боротися з корупцією. Ви повинні продовжувати шлях побудови нової країни. Для цього потрібні важкі реформи, і це справді непрості реформи. Я розумію, наскільки важко знайти ці голоси, щоб проголосувати за ці реформи в парламенті. Для цього потрібно багато чим пожертвувати», – заявив віце-президент США.

Окрім того, Джо Байден закликав депутатів прийняти бюджет, який відповідатиме умовам програми Міжнародного валютного фонду (МВФ). «В Україні повинен бути бюджет, який збігатиметься з вашими зобов'язаннями перед МВФ. Ви повинні виконати умови, під які міжнародне співтовариство надало країні фінансову підтримку.

В ході свого виступу у Верховній Раді віце-президент США використав цитату із «Заповіту» Тараса Шевченка. «Ви повинні самі керувати своєю долею. Ви повинні самі собі завоювати місце на землі, щоб створити свою ідентичність, щоб ви були великим і гордим народом. І ваш великий поет Тарас Шевченко все своє свідоме життя закликав українців виступити за свою долю. Я зараз його процитую: «І мене в сім'ї великий, в сім'ї вольній, новій, не забудьте пом'янути незлим тихим словом». Можливо, ви й мене згадаєте колись незлим тихим словом», – сказав Байден під оплески зали.

«Пані та панове, я завжди підтримуватиму Україну й того скромного українського поета, який потрапив до шпиталю під час Майдану і заявив, що люди які не протестують проти несправедливості, не мають майбутнього. Я підтримуватиму ту студентку, яка сказала, що тепер люди думають, що вони можуть дати Україні, а не навпаки. Я говоритиму про Надю Савченко, славу українську льотчицю. Я говоритиму про вашу мужність, я завжди говоритиму, що все залежить від вас. Це ваш момент, це ваш час, це ваш шанс. Будь-ласка, не змарнуйте його! Не втрачайте знову цю можливість! Колись один американський політик сказав: «У своєму серці, в своїй душі ви дуже добре знаєте, що справедливо і що правильно». То робіть це! Америка стоїть поруч з вами. Я не був до кінця впевнений, чи мені треба перед вами виступати, коли готувався сюди їхати. Як людині, яка 36 років пропрацювала в нашому Конгресі, мені не подобалось, коли переді мною виступав хтось з лекцією і розказував що робити. Я б не хотів, щоб моя промова сьогодні так сприйнялась. Я, як ваш колега, маю таку надію, віру в те, що ви можете зробити все заради блага України, заради блага свого народу. Як молодий сенатор, я думав, коли вперше піднявся до мікрофону в Сенаті, що відчуваю страх, хоч раніше ніколи не боявся виступати перед публікою. Я стояв там і раптом усвідомив, що за моїм столом сидів сенатор Деніел Вебстер – один з найкращих представників нашої нації. Я думав, що він відчував, будучи членом Конгресу, який створив нам вільну націю.

Якщо ви доб'єтесь успіху – ви будете батьками-засновниками нової України. Першої, демократичної, вільної, незалежної України. Це надзвичайна відповідальність і унікальна можливість. Пам'ятайте про це!»

Байден закінчив виступ словами: «Хай благословить Господь наші обидва народи!» Депутати стоячи аплодували віце-президенту США.

**До друку підготував
Тарас Гнип
Фото AFP**

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

– Нещодавно в Держслужбі України з питань праці заявили, що причиною пожежі на нафтобазі під Васильковом стала недбалість персоналу та керівництва. Що ви про це думаєте, зважаючи на те що та історія значною мірою спричинилася до вашої відставки?

– Тут треба сказати чесно й відповісти на головне запитання. 8 червня, у день, коли палала нафтобаза, у Київській області було скоєно екоцид, унаслідок якого загинуло шестеро осіб. Тобто, було скоєно жакхливий екологічний злочин. Наявність таких трьох нафтобаз у різних областях, зокрема й у Київській, стало можливим у результаті корупційних, по суті, злочинних оборудок. З одного боку – несплата в бюджет, незаконне поводження з нафтопродуктами, уникнення оподаткування, завдання збитків бюджету України, а з другого – кришування, уможливлення такої незаконної діяльності впродовж тривалого часу з боку керівництва Генпрокуратури. Саме 8 червня, і в розпорядженні слідства є відповідні матеріали, керівництво Генпрокуратури зупинило МВС, яке не раз вимагало це розслідувати, навести порядок. Коли нафтобаза чи будь-який комплекс із переробки нафтопродуктів працює законно, він зобов'язаний і платити податки, і поводитися з нафтопродуктами відповідним чином, і гарантувати пожежну безпеку, і багато-багато іншого. Це насправді дуже витратно. Але коли ти дієш незаконно, не платиш податки, маєш прикриття з боку керівництва правоохоронних органів, то не витрачаєшся на безпеку. І це складові одного злочину, внаслідок якого загинули люди. Але це ще не все. Коли ми порушили справу за статтею екоцид, то чітко виходили на повернення вкрадених цієї нафтобазою грошей для відшкодування збитків сім'ям загиблих і населенню Київської області, яке постраждало. Я вже не кажу про гроші, що потрібні на рекультивацію земель, відновлення інфраструктури, якій теж було завдано шкоди, на пожежні заходи та багато іншого. А скільки співробітників МНС і МВС самовіддано працювали! Одним словом, це величезне навантаження, яке вдруже лягло на державний бюджет. Хто має покрити ці збитки? Я переконаний, що ті чотири офшори, встановлені за моїм наполяганням ще в останні дні мого перебування на посаді. Я публічно це заявляв, і мене тоді підтримало керівництво уряду. Ми з моїм на той час колегою, міністром внутрішніх справ, зайняли жорстку позицію, що всі офшори має бути встановлено, рахунки заарештовано й гроші повернуто. На той час існувало чотири офшори: два сингапурських, двома іншими володіли

російські компанії. І слідство не має закривати справу, а повинно продовжити розслідування і встановити, у які закордонні банки з цих офшорів надійшли гроші українців. Якщо слідство це не врахує, я переконаний, що рано чи пізно провадження доведеться поновлювати.

– Розслідування цієї справи мало чим відрізняється від багатьох інших проваджень, що ведуться проти чиновників колишнього режиму...

– А це не колишній режим. Це, до речі, стосується керівників Генпрокуратури вже після Революції гідності, у тому й небезпе-

будь-хто інший і далі на цьому збагачується, то це продовження масштабної злочинної схеми. І я думаю, не тільки часів Януковича, а ще часів Кучми, Кравченка, тих силовиків-перевертнів у погонах, які з 2002–2003 років вибудовували свій незаконний бізнес. Згадайте всі ці постійні врізки в трубу, у нафтогони, газогони. Я ще пам'ятаю, як ми в СБУ з цим боролися. То була справжня мафія. Була величезна задіяність місцевих правоохоронців і центральної влади. Ще одна деталь – незаконна переробка нафтопродуктів. Навела ж Білорусь порядок, у них два нафтопереробних заводи: прозорі, євро-

Валентин Наливайченко: «Надія на молодих, які вирости й загарталися в боротьбі за волю й правду України»

ВАЛЕНТИН НАЛИВАЙЧЕНКО: «ЯКЩО НЕ РОЗПОЧАТИ РЕАЛЬНОЇ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ, УКРАЇНА ПРИРЕЧЕНА»

Хто гальмує розслідування резонансних справ в Україні, чому було провалено люстрацію, чому знову безкарно розкошують високопосадовці-корупціонери – про це та інше інтерв'ю «Тижня» з лідером Антикорупційного руху, колишнім головою Служби безпеки України Валентином Наливайченком

Валентин Наливайченко та Петро Порошенко – ще одnodумці й соратники

ка. Згадайте, коли я вже йшов з посади голови СБУ й публічно виступив на засіданні уряду, уряд підтримав вимогу розслідування. Але всі матеріали так і не отримали ходу, справу про екоцид закрила Генпрокуратура, мене ще на посаді викликали на допит і матеріали забрали, хоча я офіційно їх передав і ще раз підтвердив свою готовність затримувати працівників із керівництва Генпрокуратури, які допустили й кришували цей злочин. Так жодним чином ці люди й не були покарані. І я наполягаю на тому, що слідство має бути відновлено. Це вже ця влада, цей режим. Схема збереглася з попередніх років. І це означає, що керівники Генпрокуратури вже після Революції гідності вирішили, що зможуть і далі заробляти на таких злочинних схемах. Я хочу акцентувати, в чому зараз небезпека і важливість цієї ситуації, на прикладі нафтобаз в Київській області. Йдеться насправді про цілу міжнародну мережу. Такі самі нафтобази діють і у Вінницькій, Хмельницькій та, можливо, в інших областях. Якщо там міліцію знову не пускає прокуратура або

пейські, з величезною глибиною переробки. Навіть ми купуємо в них нафтопродукти. В результаті в Україні через таку злочинну корумповану задіяність керівництва правоохоронних органів у незаконній переробці нафтопродуктів втрачає економіка. У нас половина нафтопереробних заводів стоїть, зате працюють мережі, по суті, картельні підприємства, які ані бюджету не платять, ані людям. Відповідно гроші з України виходять в офшори. І це вже національна безпека.

– Усі ці недорозслідування, спущені на гальмах справи вказують на те, що немає відповідної волі довести їх до кінця?

– Це не на гальмах спущено. Це відсутність рішення Генеральної прокуратури. Тут не треба загальними словами. Я це вже вистраждав. Після Революції гідності то вже відповідальність нинішньої коаліції. Уже рік, як вони прописали, що вищі посадові злочини треба передати виключно в Генпрокуратуру. Добре. Злочини задокументували, і йдеться не тільки про цю нафтобазу, а й про викрадення

нафтопродуктів Курченком, зібрали доказову базу, ставлю підпис, офіційно направляю – знову нічого. Офшорні схеми правоохоронців із відмивання грошей у банківській сфері – підписи, документи, направили, оскільки знову високопосадовці – знову нічого. Корупція серед депутатів, вже у владній коаліції, зараз тут, у цій країні. Офшори, Вірджинські острови, латвійські банки... Латвійці нам відповідають: ми готові. Розпочніть провадження у вашій країні, а ми вам відразу заарештуємо всі транзакції і разом з австрійцями почнемо повертати гроші. Нуль. Задokumentовано: Клименко, Олександр Янукович, усі їхні оборудки в Швейцарії, Австрії, Литві, де вони повідкривали рахунки й куди переказували гроші, поки були при владі. Я сам зустрічався зі швейцарським і австрійським керівництвом, незважаючи на те що я голова СБУ, до мене приходили й міністри закордонних справ, і генпрокурори цих країн. І вони під чесне слово ввели санкції: заарештували, але сказали: хлопці, з вашої Генпрокуратури мають надійти запити протягом року на заарештовані рахунки у швейцарських та інших банках, на конкретні гроші – ось ці рахунки, ось гроші, ось ці мільйони, ось хто ними володіє, нате, щоб ми після арешту змогли їх вам повернути. Інакше строк санкцій рік-півтора-два спливає і ми знімаємо арешт. Бо насправді ж злочин на вашій території скоєно, ви його розслідуйте й надсилайте нам умови, а ми повернемо. Ось приклад з Олександром Януковичем. Конкретний швейцарський банк, конкретний рахунок, вам розсекречу: 1,7 мільйона швейцарських франків. І це тільки один із рахунків. На наше звернення швейцарський прокурор його заарештував, а далі

все залежить від того, направила Генпрокуратура запит чи ні. Ні, ні, ні, жодного. Вона чекає зняття арештів і повернення грошей злодіям.

– Хто це робить?

– Той, хто за посадовими обов'язками за це відповідає: генеральний прокурор України або його заступник.

– Хто має вплинути на генпрокурора?

– Той, хто його призначає. Я не раз депутатам від коаліції казав: «Почекайте, хто призначає в нас усіх силовиків? Виключно парламентська коаліція. Крім того, ви ж їх і звільняєте». Там, де передбачено подання президента, там одна справа, хоча подання поданням, а призначає ж ви, звільняє ви. Тобто, це ваша пряма відповідальність: вимагайте дій, а не тільки кажіть, що все погано. Ви ж влада.

– Ситуацію в країні дедалі частіше характеризують як реванш. Існують, мовляв, певні домовленості між владою та колишніми...

– Я думаю, що це не реванш, а бездіяльність. Мета – продовжувати ці самі злочинні схеми. Або другий варіант, не менш небезпечний, – таємні домовленості про неповернення викрадених грошей з-за кордону, і не тільки грошей, а й акцій, корпоративних прав, облігацій, позик... Йдеться про величезний масив розкрадання української економіки, проти чого ми всі з вами стояли на Майдані. Є домовленості, заляшункові, таємні, відбувається перерозподіл бізнесу. Чи то 50 на 50, чи якось інакше, але в тому все одно нічого доброго немає. Це злочинна співучасть у перерозподілі активів замість повернення їх у бюджет. І відповідальність за повернення викрадених активів знову ж таки цим законо-

давством і цією парламентською коаліцією прописана за Генпрокуратурою. Якщо механізм не працює, змініть його. Чому це не зроблено законодавством? У мене, у вас, у 45 мільйонів громадян України відповіді немає. А я вважаю, що це треба робити. Сінгапур так зробив. У нас навіть керівник держави згадував у парламенті керівника Сінгапуру. Але ж треба не тільки цитувати його. Там цілий набір конкретних заходів був: спецсуд, спецпрокурор, саме з боротьби з корупцією, з повернення викрадених на той момент у Сінгапур грошей. Він діє й досі. Чим там вирізняється економічна зона? Тим, що всі чітко знають: поки працюєш законно й платиш податки, жодних проблем. Як тільки ти викрадаєш в офшор, є спеціальний прокурор, одразу арешт рахунку, хоч би де ти той офшор не заховав. Одразу ж арешт і бенефіціар реальний. І він зобов'язаний повернути гроші. Вже не кажу про те, що є спецсуд, який ще й дасть термін покарання. Я переконаний, що треба не велосипед вигадувати, а діяти. Вже рік парламентська більшість розповідає, як усе кепсько. Ви ж усіх попризначали, хто заважає вам змінити закон про Генпрокуратуру? Ми на Майдані вимагали змінити каральні функції прокуратури й натомість створити єдиний антикорупційний орган. Було ж це. Я сам за це боровся. Досі закон про прокуратуру – тільки косметичні зміни. Загальний нагляд усе продовжують і продовжують. А навіщо продовжувати, для чого? Вже скоро два роки, як Майдан закінчився.

– **Можливо, ця політична еліта не здатна до таких змін?**

– Якщо не здатна, тоді треба взяти на себе відповідальність і перестати брехати людям. Якщо не почнеться реальна боротьба з корупцією, Україна приречена. У чому нині маразм ситуації? Самі призначили силовиків і самі кажуть, що вони погано працюють. Якщо ви призначили й вони погано працюють, то в нас же парламентсько-президентська республіка, порушуйте питання, і не через збір підписів, які насправді мало що означають, а в залі, голосуйте. Тоді всім буде зрозуміло: той, хто не голосує за зміну силовиків або керівників Генпрокуратури, на боці сил зла й не хоче діяти. Той, хто голосує і прозоро вимагає змінити законодавство та керівництво, з народом. Насправді все дуже просто.

– **Як ви оцінюєте поведінку керівництва силовиків до другої річниці Майдану? Країна очікувала хоча б якихось результатів розслідування, натомість дістала дуже багато поживи для роздумів.**

– Я пам'ятаю торішній квітневий звіт силовиків. Це був справді потрібний звіт. Тоді вийшов я та Арсен Аваков, і ми сказали чесно й відверто: ось 12 затриманих беркутівців. Зокрема, і Садовник тоді був заарештований. Перед вами сидить людина, яка разом

з Аваковим відповідала за цю спецоперацію. І ми її провели. Але то був квітень 2014 року. Тоді це було можливо й цього було достатньо. Я кажу можливо, бо в квітні їх можна було саджати. Після того, в травні, ми затримали генерала СБУ (хочо подивитися на хоч одного іншого генерала, в інших відомствах, інші відомства також переслідували Майдан) за колаборацію з ФСБ, за дії проти Майдану. За нашими матеріалами було затримано ще одного керівника СБУ. Тобто, СБУ паралельно йшла шляхом власного самоочищення, але не просто очищення, а затримання тих, хто діяв проти громадян держави. Так само мали й інші відомства працювати. І прокуратура, і МВС, і податкова. Під час Майдану податківці перевдягались, і їх присилали разом із «тітушками» нас тут бити. І не треба сьогодні вдавати, що їх не було.

Після відставки Валентин Наливайченко очолив в Україні Антикорупційний рух

Це ми з вами пам'ятаємо. А через два роки, на моє переконання, не звіти вже треба подавати, не показувати ті самі матеріали, які були ще в квітні 2014-го. Я точно знаю, що і міністр Аваков, і СБУ за цей час усе, що задокументували, передали до Генпрокуратури: сотні матеріалів, проваджень, службових перевірок та доказів про незаконні прослуховування депутатів, стеження, переслідування активістів, викрадення людей, участь ФСБ... Це величезний масив. Уже закінчується другий рік, як прокуратура має сформувати обвинувачувальні акти, якщо не вдається за сукупним провадженням, і один за одним передавати їх до суду. Я ще торік подав законопроект, хоча не був суб'єктом законодавчої діяльності, але запропонував його внести президентові або парламентським комітетам. Він передбачає створення окремої судової палати у Верховному суді України для того, щоб було проведено публічне судове розслідування та покарані всі організатори й учасники злочинів проти людей під час Революції гідності. Досить зайвих розмов і порожніх звітів! Звіти варто подавати під час засідання трибуналу. Так було б правильно. Звіти на квітень минулого року – це добре і цього, можливо, достатньо. Але на грудень 2015-го вже має бути відкрите судове засідання.

– **Ім нічого показати?**

– Є. Я переконаний. Тільки в СБУ з березня 2014-го по червень 2015-го було понад дві сотні документів: листів, доказів, свідків. Я вже не кажу про окремі провадження проти зрадників, про окремі кримінальні справи, які були передані до суду: про незаконне прослуховування, стеження. Тобто, сукупність цього всього люди не розуміють і не оціняють, поки не почнеться відкритий судовий процес. І треба не в ефірах говорити, що Янукович поганий, це вже дратує людей, а в суді. Перед вами сидить людина, яка організувала роботу в справі викрадених із Укртелекому 220 мільйонів доларів. Це було у квітні 2014 року. У травні ми вже передали матеріали до Генпрокуратури. Нарешті, вона два місяці тому сформулювала постанову про відкриття кримінального провадження. Добре,

Він працював у Гаазі, його поважає весь світ. Ви думаєте, він не дасть ходу цій справі? Він на трибунал викликати всіх, і Суркова зокрема, не побоїться. Але коли Наливайченко викликають у Генпрокуратуру й кажуть, що знайшли всі мої листи, запитую: чому ж ви мене тоді викликаєте, викличте Суркова нарешті? Хлопці молоді, працюють, я їх розумію, прокурорів. І очі нормальні. Я не знаю, як вони до мене ставляться, я до них ставлюся з повагою. Хочу їм допомогти, бо сам своїх підлеглих півтора року мучив тим, що це треба зробити. Якщо суд скаже, що недостатньо доказів, тоді робота має бути зовсім інша. Прокурори, слідчі СБУ не допрацювали, не вистачає. Ну, то треба рити, діставати з-під землі. Проти нас, проти Майдану працювали, землю рили, шини різали, підривали, труїли, тортурували, вбивали, викрадали... А ми проти них – ой, доказів недостатньо. А як же їх буде достатньо, якщо ми не будемо їх у режимі трибуналу допитувати та розслідувати?!

– **Що ви думаєте про якість люстрації, зокрема в правоохоронних органах?**

– Я думаю, що Єгор Соболев і Карл Волох запропонували дуже добру ідею. Професійні політики та юристи в Україні мали не дискредитувати цю ідею, не зробити так, щоб люстрація оминувала їх чи їхніх знайомих, а втілити в жорсткі, правильні юридичні норми й закони, а потім нормативні акти по кожному відомству. Петренко в Мінюсті непогано починав, але потім кожне відомство зробило все можливе, щоб не надати правдивої інформації щодо свого нинішнього керівництва, максимально перевести все це в бюрократичну, навіть радянську систему відписок. Коли тільки я в результаті закону й правильної необхідної люстрації щодня підписував по 3–3,5 тис. запитів і відповідей на листи в різні відомства, то можете собі уявити, коли мені було працювати? Добре, що в мене з часів консульської роботи підпис набитий. Кілька днів протриматися можна з тими тисячами заявок, але прочитати їх нереально. На що перетворили цю ідею? У результаті все завалялося в мільйонних папірцях. Замість електронного документообігу, замість електронної перевірки, замість сучасного світу – XV століття. Але за тими папірцями дискредитація та приховування реальних фактів. Насправді не треба було перевіряти 100 тисяч чиновників, бо прошарок тих, хто мав бути в першу чергу перевірений, – це максимум тисяча-дві на найвищому рівні та в середній ланці. Крім того, абсолютно незрозумілі зміни було внесено до законодавства потім. У цих міністерствах усіх перевіряємо, а в цих не треба. Хтось хоче сказати, що МЗС часів Януковича захищало Майдан? Навпаки. Я тоді працював в опозиції, у Комітеті закордонних справ. Те, що несли на нас, на опозицію, посли за кордоном, нічим не краще, ніж «тітушки», які бігали били

людей. Чому там люстрація не проведена? Політики та професійні юристи мають зробити все можливе, і така можливість ще є, щоб вивести все це з бюрократичного радянського валу й дискредитації люстрації та здійснити її реально. Крім того, все ж таки має бути віднайдено механізм перевірки правдивості відомостей, які надавали керівники різних ланок, що вони нібито не причетні, що це відомство не підлягає люстрації. Тут так: або всі й за одними правилами, або ніхто.

– **Як американці оцінюють наші успіхи в боротьбі з корупцією?**

– Немає жодних успіхів. Саме так і оцінюють. І це вже претензія та питання саме до нинішньої влади.

– **Є думка, що американці дуже розчаровані діяльністю нинішнього українського президента й можуть зробити ставку на вас, як майбутнього президента. Саме з тією метою ви нібито їздили нещодавно до США.**

– Я не раз був у Штатах і цього разу поїхав туди з конкретною метою. Ми разом з американськими й латвійськими партнерами відпрацювали дуже конкретний план боротьби з корупцією. План український, але має міжнародну підтримку. Це план для всієї України. Я назву тільки три пункти. Перший – арешт офшорних рахунків. Другий – повернення грошей із заарештованих рахунків в український бюджет. Третій – санкції проти тих депутатів і чиновників із нинішньої влади, які мають стосунки до першого і другого пунктів. Санкції передбачають скасування віз, арешт майна на території інших країн і в разі, якщо українське правосуддя не порушує проти них кримінальні справи, відкриття провадження в іншій країні.

– **Чи є можливість проведення в Україні позачергових виборів?**

– Позачергові вибори можуть відбутися тільки за умови, що ця коаліція не здатна буде боротися з корупцією. Якщо жодне кримінальне провадження так і не з'явиться, жодного із народних депутатів, реально причетного до офшорного відмивання грошей, не буде позбавлено недоторканості й заарештовано і, головне, гроші не буде повернуто, то майбутнього немає ані в цієї коаліції, ані в будь-якої іншої.

– **Від кого це залежить?**

– Від однієї людини: президента. Ви президент, подайте Ольгу Айвазовську на голову ЦВК. Я перший, хто підтримає. І ви підтримаєте, і 45 мільйонів громадян України підтримають. І, нарешті, будуть позаду сумніви, як проводити вибори, і питання паралельного підрахунку голосів, чи махінації в комісіях, чи довели виборчі бюлетені до Маріуполя, чи ні. Це вже будуть інші люди, молоді, які вирости й загартувалися в боротьбі за волю й правду України.

Розмову провів Роман Малко

В УКРАЇНІ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ПРО СВОЄ ВРАЖЕННЯ ВІД
ВИСТУПУ БАЙДЕНА
У ВЕРХОВНІЙ РАДІ

Світ вірить в Україну й чекає успіхів від неї. Такими словами президент України Петро Порошенко передав своє враження від виступу у Верховній Раді віце-президента США Джозефа Байдена, відкриваючи на 16-му засіданні Національної ради реформ обговорення податкової реформи. Про це повідомляє прес-служба глави Української держави.

«Це був не тільки адресований назовні меседж про потужну підтримку нашим стратегічним партнерам в дуже важкій ситуації. Це був не лише меседж щодо підтримки Мінських домовленостей і обов'язковості виконання кожного їхнього пункту не лише Російською Федерацією, за невиконання яких наші стратегічні партнери Сполучені Штати Америки разом з Європейським Союзом обіцяють продовжити санкції проти агресора, але й меседж щодо необхідності імплементації всіх пунктів Мінських угод Україною. Мені дуже важливо, щоб це почули й народні депутати, й громадськість. Це був меседж про необхідність боротьби з корупцією, і вона має полягати не лише в створенні інституціональних структур, а й у тому, чого чекає від нас український народ і весь світ, – результативності, і я б дуже хотів, щоб це почули всі, кого це стосується», – наголосив Порошенко.

Також, за словами глави Української держави, це був меседж про необхідність проведення конституційних реформ щодо судової гілки влади, децентралізації, дерегуляції, кроків на покращення інвестиційного клімату, дуже важливої реформи охорони здоров'я. Президент наголосив на тому, що всі ці реформи продемонструють, що Україна вийде переможцем. «Ми маємо бути країною, яка в цих умовах дуже жорсткої кризи продемонструє позитивні зміни й переможе», – заявив президент.

УКРАЇНА НЕ ПИТАТИМЕ
ДОЗВОЛУ КРЕМЛЯ НА
ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЗОНИ
ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ
З ЄВРОСОЮЗОМ

Україна не питатиме дозволу Кремля на запровадження зони вільної торгівлі (ЗВТ) з Єв-

росоюзом. Про це повідомив президент Петро Порошенко в інтерв'ю українським телеканалам. «Якщо хтось хотів, щоб ми питали дозволу на запровадження поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі з ЄС в Москві, в Кремлі, цього не буде. Я, як президент, цього не дозволю», – запевнив він.

«Ми не піддамося на жодний шантаж. Росія і так з 2013 року, в порушення будь-яких норм міжнародного права та своїх зобов'язань у рамках Світової організації торгівлі, перекриває санкціями доступ українських виробників на свої ринки», – додав Порошенко.

Передбачалося, що режим вільної торгівлі між Україною та ЄС почне діяти з жовтня 2014 року. Однак у вересні 2014 року, після консультацій у Брюсселі представників Єврокомісії, України та РФ, сторони домовились про відтермінування введення положень угоди до 31 грудня 2015 року.

Пізніше РФ знову заявила про необхідність відтермінувати набуття чинності угоди про ЗВТ між Євросоюзом та Україною. Російська сторона погрожує Україні повним торговим ембарго в разі, якщо угода набуде чинності. Збиток, який може бути завдано економіці України в разі ухвалення рішення про ембарго, експерти оцінюють у 600 мільйонів доларів.

МІХЕІЛ СААКАШВІЛІ МОЖЕ
ДОВЕСТИ ПРИЧЕТНІСТЬ
КАБМІНУ
ДО КОРУПЦІЇ

Голова Одеської обласної державної адміністрації Міхеїл Саакашвілі готовий надати всі документи, що підтверджують його заяви про причетність до корупції Кабінету міністрів України і великих бізнесменів країни. Про це М.Саакашвілі заявив 8 грудня в ефірі «5 каналу».

«У мене жодних проблем немає – представити документи. Нехай ніхто не сумнівається: документи, які я маю, перевірені-перепереверені. Україна втрачає 5 мільярдів доларів в результаті цих корупційних схем. Всі схеми нами вивчені», – сказав Саакашвілі.

Раніше він неодноразово заявляв, що втрати українського бюджету від дій корупційних схем становлять не менше 5 мільярдів

доларів. Серед головних корупціонерів України Саакашвілі назвав Ахметова, Коломойського, Мартиненка та Іванчука.

Пізніше він заявив, що представники президентської партії хочуть зняти його з посади.

СПРАВА ЄВРОМАЙДАНУ
ЗУПИНИЛАСЬ, БО ВСІ
ПІДОЗРЮВАНІ ВТЕКЛИ

Розслідування більшості справ про злочини проти Євромайдану зупинилось через те, що підозрювані втекли з України й переховуються. Про це йдеться у листі голови антикорупційного комітету Верховної Ради Єгора Соболєва головам парламентських фракцій.

Так, у справі про незаконне скасування конституційної реформи нікому про підозру не оголошено. У справі про насильницький розгін студентів 30 вересня 2013 року досудове розслідування зупинено «в зв'язку з невстановленням місцезнаходження підозрюваних та оголошення їх у розшук». Лише справу экс-голови КМДА Олександра Попова передали до суду.

Розслідування справи про побиття активістів на Банковій 1 грудня 2013 року теж зупинилось через розшук підозрюваних. З цієї ж причини не розслідують справи про розстріл майданівців у січні-лютому 2014 року, ухвалення «диктаторських законів», постачання та застосування спецзасобів посиленої дії та про злочини «тітушок». У справі про переслідування Автомайдану підозра також нікому не оголошувалась.

ЮРИСТИ ВІКТОРА
ПІНЧУКА ЗВИНУВАЛИ
КОЛОМОЙСЬКОГО
В УБИВСТВАХ

4 грудня в Верховному суді Лондона відбулося перше засідання за позовом відомого українського олігарха, зятя Кучми Віктора Пінчука проти двох інших українських олігархів – Ігоря Коломойського та Геннадія Богολубова. Вони звинувачуються в тому, що в 2004 році порушили контракт на суму 2 мільярда британських фунтів, чому передувала серія вбивств.

«Ворогуючі українські олігархи почали те, що обіцяє бути однією з найдорожчих судових справ в історії англійського права щодо спірної ділової угоди, у зв'язку із звинуваченнями в убивстві, хабарництві та політичних інтригах», – пишуть британські ЗМІ.

4 грудня суд заслухав звинувачення юристів Пінчука проти Коломойського, які стосуються його причетності до низки вбивств і побиттів. Як стверджує адвокат Пінчука, Сергій Карпенко, Коломойський погрожував йому на зустрічі в 2003 році, а через чотири дні був жорстко побитий його помічник. Ще через місяць напали вже на самого Карпенка – його було побито залізним паликом.

Юристи Пінчука стверджують, що нападники пов'язані з особистим охоронцем Коломойського Сергієм Нікітином. 30 серпня 2003 року Нікітіна знайшли мертвим у річці біля Дніпропетровська. Пізніше знайшли й тіло нападника на Карпенка та його помічника.

УКРАЇНА МАЙЖЕ
ВИКОНАЛА ВИМОГИ ЄС
ДЛЯ ЗАПРОВАДЖЕННЯ
БЕЗВІЗОВОГО РЕЖИМУ

Україна майже повністю виконала вимоги ЄС, необхідні для скасування візового режиму. Про це пише видання Euobserver з посиланням на джерело в ЄС.

Так, джерело перелічило ключові реформи, запроваджені Україною: початок роботи антикорупційної прокуратури, початок роботи Антикорупційного бюро, початок роботи Агенції із запобігання корупції, ухвалення двох законів, що стосуються конфіскації майна, набутого злочинним шляхом.

За словами джерела, Україна на 97 відсотків виконала умови ЄС для скасування віз. В той же час, як зазначив співрозмовник видання, за час, що лишився до 15 грудня, «фізично неможливо» завершити План дій щодо лібералізації візового режиму. Однак Єврокомісія в будь-якому випадку надасть позитивну рекомендацію, наголосивши на переліку невіршених питань.

Інше джерело в ЄС заявило, що візова стіна може впасти в будь-який момент 2016 року, якщо справи підуть добре.

ЮРІЙ СТЕЦЬ ПОДАВ
У ВІДСТАВКУ

Міністр інформаційної політики України Юрій Стець 7 грудня офіційно заявив про відставку після звіту про вико-

нання програми уряду. Про це він оголосив під час звіту міністрів, додавши, що його заяву було передано до Верховної Ради України.

Як повідомлялося, минулого тижня Ю.Стець заявив про наміри пройти необхідні процедури з реєстрації своєї офіційної заяви про відставку.

Раніше, 27 жовтня, він висловив сподівання, що в грудні зможе відзвітувати про виконання всіх поставлених завдань і піти із займаної посади.

Нагадаємо, Кабмін офіційно створив Мінінформполітики 14 січня 2015 року, а Верховна Рада призначила керівником нового міністерства Юрія Стеця ще 2 грудня 2014-го.

«ЗЕМЛЯ» ОЛЕКСАНДРА
ДОВЖЕНКА УВІЙШЛА
ДО П'ЯТІРКИ ШЕДЕВРІВ
СВІТОВОГО КІНО

Фільм ушлявленого українського режисера Олександра Довженка «Земля» потрапив до списку світових кінематографічних шедеврів, складеного ЮНЕСКО. Про це повідомила голова Міжнародного фонду культурного співробітництва Влада Литовченко.

«До 70-річчя створення ЮНЕСКО та до 120-річчя світового кінематографа виділили п'ять фільмів, які буде представлено на Фестивалі світових шедеврів. І художній фільм Олександра Довженка «Земля» увійшов до цієї п'ятірки», – розповіла вона.

Художній фільм Олександра Довженка «Земля» з так званої «української трилогії» режисера («Звенигора», «Арсенал», «Земля») є однією із загальноновизнаних вершин поетичного німого кіно.

Прем'єра фільму відбулася в 1930 році. За кордоном фільм визнали одним із найпоетичніших у світовому кіно. У 1958 року стрічка посіла 10-те місце серед 12 найкращих фільмів в історії кіно на Всесвітній виставці в Брюсселі.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Тим часом, масакра в Каліфорнії мала резонанс не тільки тим, що з її приводу виступив президент, а й тим, що її найнесподіванішим чином прокоменгували кандидати на президентство, зокрема найпопулярніший кандидат від Республіканської партії Дональд Трамп.

Після теракту в Сан-Бернардіно він закликав до «тотальної й повної» заборони на в'їзд мусульман до США до тих пір, поки лідери країни «не зрозуміють, що відбувається».

дувати на посаду президента США після того, як він закликав заборонити в'їзд в країну всім мусульманам. Про це він заявив на брифінгу у вівторок, 8 грудня.

Ернест закликав республіканців відмовитися висувати Трампа на посаду президента. За його словами, інші можливі претенденти від цієї партії не повинні підтримати Трампа, якщо він переможе на попередніх виборах, так званих праймериз.

На думку Дональда Трампа, мусульмани становлять реальну загрозу національній безпеці Сполучених Штатів Америки

ДОНАЛЬД ТРАМП ПРОТИ МУСУЛЬМАН

Мусульмани США вважають себе інтегральною частиною американського суспільства

Президент США Барак Обама в щотижневому зверненні до нації заявив 5 грудня, що теракти не зможуть залякати американців. «Мій найвищий пріоритет на посаді президента – безпека американського народу. Ця робота повинна об'єднати всіх нас, щоб ми, американці, могли зробити все, що в наших силах, аби захистити нашу країну, – сказав Обама. – Ми дотримуватимемося наших цінностей вільного й відкритого суспільства. Ми сильні, ми міцні і нас не залякати», – сказав президент США. Звертаючись з Білого дому до нації, Барак Обама намагався заспокоїти американців після стрілянини у Сан-Бернардіно (штат Каліфорнія), внаслідок якої загинуло 14 осіб і яку ФБР розслідує як терористичний акт. Слідчі збирають докази щодо 28-річного Саєда Фарука та його 29-річної пакистанської дружини Ташфіни Малік. Обое були вбиті після того, як відкрили вогонь по соціальному центру послуг в Сан-Бернардіно 2 грудня.

Промова Барака Обами пролунала через день після того, як угруповання «Ісламська держава» героїзувало злочинне подружжя після масового розстрілу в Сан-Бернардіно, назвавши їх «своїми солдатами».

ФБР підозрює, що Саєд Фарук, який разом з дружиною влаштували стрілянину в Сан-Бернардіно, готував ще один теракт у 2012 році. Напад чоловік планував разом із соратником теж у Каліфорнії, однак тоді поліція відлякала зловмисників, здійснивши низку арештів у місцевому районі. Також слідчі з'ясували, що ідеями радикального ісламу Саєд Фарук і Ташвін Малік цікавилися ще до знайомства та весілля. Це спростовує попередню версію про те, що на шлях екстремізму американця могла підштовхнути його дружина-пакистанка. «Вони радикалізувалися ще до знайомства через інтернет, до того, як почали спілкуватися. Ще наприкінці 2013 року в соціальних мережах вони обговорювали джихад і мучеників. Це було до того, як вони заручилися, одружилися і разом оселилися в США», – заявив директор ФБР Джеймс Комі.

За словами Трампа, соціологічні опитування показують, що «значні сегменти мусульманського населення відчувають ненависть по відношенню до американців».

«Поки ми не зможемо зрозуміти цю проблему і небезпечну загрозу, яка від неї виходить, наша країна не може ставати жертвою жадливіх атак з боку людей, які вірять тільки в джихад, позбавлені розуму і не поважають людське життя», – сказав він у понеділок, 7 грудня. Менеджер виборчої кампанії Трампа уточнив, що це мають застосувати до всіх – як потенційних мігрантів, так і туристів.

Трамп і раніше робив агресивні заяви на адресу мусульман, закликаючи до урядового моніторингу діяльності мечетей і складання реєстру всіх мусульман у США. Проте заява, яку він зробив 7 грудня, після недавніх терактів у Парижі і Сан-Бернардіно, є набагато різкішою навіть на тлі його звичайної риторики, спрямованої проти послідовників ісламу. Після неї на лідера президентських перегонів серед республіканців звідусіль звалилася справжня лавина обвинувачень.

Прес-секретар Білого дому Джош Ернест заявив, що кандидат від республіканців Дональд Трамп не може претен-

дувати на посаду президента США після того, як він закликав заборонити в'їзд в країну всім мусульманам. Про це він заявив на брифінгу у вівторок, 8 грудня.

Ернест закликав республіканців відмовитися висувати Трампа на посаду президента. За його словами, інші можливі претенденти від цієї партії не повинні підтримати Трампа, якщо він переможе на попередніх виборах, так званих праймериз.

«Зараз питання до іншої частини Республіканської партії: чи справді вона збирається бути втягнута в цей смітник історії з ним», – зазначив Ернест. Але не тільки Білий дім розкритикував заяву Трампа. До нього долучилися республіканці, демократи, лідери мусульманської громади США, представники ООН та іноземні лідери. Хоча Дональд Трамп заявив каналу Fox News, що це «не стосуватиметься людей, які живуть у країні», додавши, що військовики, які служать США, «повернуться додому», така пропозиція викликала жадливу реакцію у самій Республіканській партії. Його суперник у внутрішньопартійній боротьбі за балотування від республіканців Джейс Буш назвав Трампа «ненормальним». А колишній віце-президент США Дік Чейні заявив, що це «суперечить усьому, за що ми боремось й у що віримо». «Це просто дурня», – такою була оцінка заяви Трампа відомого сенатора-республіканця від Аризони Джона Маккейна.

З нищівною критикою заяви Трампа виступив Нігад Авад, виконавчий директор Ради американсько-ісламських відносин. «І такі обурливі заяви лунають від того, хто хоче обі-

йняти найвагомішу посаду в країні. Це безглуздо і просто не по-американськи. Заяви Дональда Трампа, радше, схожі на слова ватажка лінчувального загону, а не на лідера великої нації. Він та йому подібні грають на користь угруповання ІДІЛ. Наміри Трампа закрити мечеті, створити національну базу даних усіх мусульман і видати їм спеціальні посвідчення нагадують заходи проти євреїв у нацистській Німеччині. Трамп хоче змусити мусульман носити розпізнавальні знаки. Нічого не нагадує?» – поставив риторичне запитання Нігад Авад.

Гнівна реакція на заяву Трампа пролунала по всій планеті – від Лондона до Джакарти. Прем'єр-міністр Великої Британії Дейвід Кемерон заявив, зокрема, що слова Трампа «роз'єднуючі, марні та просто неправильні». У Великій Британії, яка сама страждає від напливу мусульман, петиція з вимогою заборонити республіканському кандидату в'їзд до країни зібрала понад 250 тисяч підписів. Це означає, що тепер питання мають винести на обговорення депутати Палати громад. Збір підписів під петицією, який триватиме до червня 2016 року, організували в інтернеті на сайті парламенту petition.

parliament.uk у відповідь на заклики американського мільярдера тимчасово заборонити мусульманам в'їзд до США.

«Сполучене Королівство заборонило в'їзд багатьом особам за висловлювання, сповнені ненависті. Аналогічні принципи повинні діяти щодо всіх, хто хоче в'їхати до Британії», – йдеться в тексті петиції, основний посил якої – такому расисту не місце не тільки в Білому домі, а й у будь-якій цивілізованій країні.

Втім, сам Трамп зустрів таку реакцію спокійно, тим більше, що соціологічні опитування показують, що він, як і раніше, продовжує лідирувати у президентських перегонах серед республіканців, а відставання від Гілларі Клінтон (лідерки перегонів серед демократів) з місяця в місяць скорочується.

У середу, 9 грудня, Трамп заявив, що не збирається виходити із передвиборчих перегонів, попри критику його заяв про мусульман. Зокрема, впливовій американській газеті Washington Post Трамп сказав, що не відступиться, хай там що. Більше того, він пообіцяв, що в разі, якщо Республіканська партія відмовиться висувати його своїм кандидатом, він продовжить участь у кампанії як незалежний кандидат.

Виступаючи в ефірі кількох американських телеканалів, Трамп відкинув обвинувачення в розпалюванні ворожнечі й заявив, що його пропозиція, на думку критиків, протирічить американським цінностям, але вона не дуже відрізняється від політики, яку проводили США під час Другої світової війни. Трамп нагадав, що 32-й президент США Франклін Делано Рузвельт тоді оголосив про насильницьке переселення до так званих соціальних таборів більш як 110 тисяч етнічних японців, які мешкали на американській території.

«Те, що я пропоную, не дуже відрізняється від того, що зробив Франклін Рузвельт, а він був украй шанованим усіма політиком. У нас немає вибору, окрім як зробити це. Це люди, які хочуть висаджувати в повітря наші міста», – сказав Трамп в ефірі телеканалу ABC.

HOME EQUITY LINE-OF-CREDIT

6 Month
Introductory Rate **2.75** %
APR*

Кредитна лінія під заклад хати!

До \$150,000. Жодних коштів.

2.75% на перші 6 місяців.

Телефонуйте (973) 471-0700, ext.117

No Closing Costs

www.bankuke.com

1 888 BANK UKE

Principal Office: 851 Allwood Rd., Clifton 07012
Botany Village Office: 237 Dayton Ave., Clifton 07011

(973) 471-0700
(973) 772-0620

*Rates are effective October 29, 2015 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to \$150,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 75%. After you have had six (6) complete billing cycles at the fixed rate, rate goes to Prime Rate + Zero (3.25 Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal WSI Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payments do not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer subject to change. Certain other restrictions may apply.

2016

НОВИЙ РІК

THE UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
INVITES YOU TO CELEBRATE

NEW YEAR'S EVE SPECTACULAR

THURSDAY DECEMBER 31ST 2015

Midnight Champagne Toast
Live Music – by HRIM
Dancing
Open Bar and Supper Buffet
DOORS OPEN 9PM, FESTIVE ATTIRE

Tickets

\$100 Early RSVP (by December 18th), UIA members
\$130 at the Door for Non-Members
21+
2 East 79, St. New York, NY 10075
Phone: (212) 288-8660
www.ukrainianinstitute.org
E-mail: mail@ukrainianinstitute.org

ПОЛІСА:

- Доступна для осіб від 0 до 80 років
- Мінімальна вартість — \$15,000
- Вкладки вносяться протягом 20 років. Поліса залишається у силі до кінця життя застрахованого.

ПОСТІЙНЕ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ ЗА ДОСТУПНИМИ ЦІНАМИ!

Вік	Чоловіки (не-курці)	Жінки (не-курці)
35	\$20.33	\$17.06
40	\$23.93	\$19.69
45	\$28.49	\$23.32
50	\$34.78	\$28.88
55	\$43.12	\$36.70

ЩОМІСЯЧНІ ВКЛАДКИ ДЛЯ ПОЛІСИ В \$15,000

Страхування на ціле життя з 20-річною вкладкою (20-Pay)*

Постійне страхування життя забезпечує захист від моменту набуття чинності контракту до смерті застрахованого. Протягом життя застрахованої особи відбувається накопичення грошової вартості, якою Ви можете скористатися в будь-який час.

* Доступне не в усіх штатах.

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Загальні інформації (800) 253-9862

ПРОДАЖІ (888) 538-2833

Трембіта кличе на чарівну Союзівку

Заплануйте завчасно ЗУСТРІЧ НОВОГО 2016 РОКУ *Зимовий Карнавал* четвер, 31 грудня, 2015

Дотації-

**\$250 від особи; \$400 від пари
(включено нічліг, вечеря, забава і сніданок)
\$150- тільки забава і вечеря**

Як біла ковдра стелиться, під соснами сніжок...

Українська Народна Фундація запрошує всіх зустрінути 2016 рік
в казковій атмосфері, та підтримати перший благодійний
проект капітального ремонту Союзівки.

Ексклюзивний коктейл-фуршет з спеціальними закусками, цікаві холодні
та гарячі алкогольні напої, вечеря з вишуканими стравами, запальні
танці до світанку під живу музику гурту «Золота Булава» і багато більше.
Вас чекають незабутні враження...

За інформацією, відвідайте www.Soyuzivka.com, або
дзвоніть на тел. 845-626-5641
Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY 12446

ЛЮДИ І ДОЛІ

Тетяна Маккој,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

Кажуть, він був небагатослівним. Що на душі в чоловіка – знав тільки Всевишний. А от коли брав до рук бандуру, свою нестаріючу приятельку, і починав співати – все мінялося. Немовби заново народжений і заново охрещений, бандурист виливав світові душу, прислухаючись до струн та підструнків так, ніби чув їх уперше. Хто хоч раз чув бандуриста, той знає, про що я...

ники та сорочки. Коли завітали до них якісь мандруючі бандуристи, 10-річний Андрійко, либонь, відчував себе так, наче зойно його в любистку скупали: все вертілося коло бандур, рядочком приставлених до стіни, а тоді й не втримався – став щось бринькати, заспівав... Стихло в хаті. Гості повідкладали ложки, і янголи, здавалось, принішли попід стелею. Біля печі вросла в долівку рано овдовіла господиня, Марія Андріївна. Вона й сама виросла на піснях, дар її передався синові, і ось тепер, схоже, настала для них обох свята мить... Музиканти похвалили хлопця, стали навперебій щось радити, підказали, куди б податись учитися. За чаркою полилися спогади: хтось із Бобирів всоте, мабуть, перепоїв легенду про козака в їхньому роду, який і столітнім усе ще співав свої думи та плачі під кобзу. А гостям і своє пригадалось...

Нині важко сказати, яка саме мандрівна капела бандуристів зупинилась тоді, в 1925-му, на нічліг у Бобирів. Людському підприємству дали в роки НЕПу довго очікувану волю, і ансамблі, хори та капели плодилися, немов ятки на базарі. Зародилася капела «Думка», несучи в українську глибинку музику Миколи Лисенка, Кирила Стеценка та Миколи Леонтовича. У Києві почала діяти

Хоча коріння Національної капели сягає глибше, до 1902-го, коли Гнат Хоткевич влаштував хоровий спів кобзарів на XII археологічному з'їзді в Харкові – уперше за всю історію кобзарства в царській Україні. Гуртове виконання сольного репертуару корифеїв традиційного кобзарства Наддніпрянщини – Данила Верби, Мусія Вернигори, Герасима Вахна, Остапа Вересая, Гната Гончаренка, Степана Пасюги – спочатку сприймалося легко в країні, де культивувалася колективна психологія. Хоча мало кого цікавило, хто саме й коли (а це був Гнат Хоткевич, 1896 рік) започаткував нову категорію бандуристів – «зрячих», здорових тілом і молодих. І ким майструвалися всі оті бандури (виготовляли їх майстерно Арсентій Мова з Харківщини, Карпо Дейнека з Конотопа, Антоній Паплинський з Києва, Олександр Корнієвський з Чернігівщини та ін.), ким конструювалися (кишкові струни, наприклад, першим замінив на металеві у 1890-х все той же Гнат Хоткевич). І хто підібрав отих музик (на Полтавщині – Володимир Кабачок, на Київщині – Григорій Копань та Михайло Полотай), що грають так, наче виросли під однією стріхою. Правда, в жодну капелу так і не взяли майстерного музику Никифора Чумака – гострого на язик «буржуазного на-

Андрій Бобир на одному з концертів

Була зима з відлигою...

13 грудня виповнюється 100 років від дня народження славного українського кобзаря Андрія Бобиря

Мое знайомство із земляком Андрієм Бобирем відбулося дуже скромно. Ранні сімдесяті роки, засніжені зими, по радіо якийсь концерт, а на умі – що вдягнути сьогодні на «танці». Музика з приглушеного приймача заколисує недільне затишшя в хаті. Та раптом батько встає з дивана й крутить ручку, підсилюючи звук: «Це ж наш Бобир!.. З Ничипорівки!..» Співало щось тужливе – про зиму з відлигою, війну й тяжку людську долю. Батько так і застиг біля приймача, поринувши в щось своє, далеке... А потім став щось розказувати – не вчиташ у книжці і не побачиш у кіно...

Хоча соліст-бандурист, звиклий до столичних аудиторій, навряд чи й здогадувався, що дає комусь ще й ось такі «уроки». На той час Андрій Матвійович Бобир уже кілька десяти років поспіль учив грі на бандурі студентів Київської консерваторії (Київська національна музична академія ім. П. І. Чайковського), обробив сотні українських мелодій, мав за плечима досвід керівництва ансамблем бандуристів Українського радіо (1946-1965) та керівництва з диригуванням – оркестром народних інструментів Держтелерадіо УРСР (1965-1979). Десь далеко залишилось рідна Ничипорівка (нині – Яготинського району на Київщині), де головну вулицю назвали його іменем. В селі пам'ятають його не сивим маестро, а шепелявим хлопчиськом, який з печі намагався підправляти гостей за столом: «Треба вище, дядьку Кириле, а Ви бугаем ревете!». Це хлопчисько корову виганяло на вигін – тільки насвистуючи чи приспівуючи, а мелодії видобувало навіть з дерев'яного рубля та качалки, якими мати прасувала руш-

Опанас Сластін. Полтавський кобзар Самійло Яшний (1813-1903)

капела бандуристів (нинішня Національна заслужена капела бандуристів України ім. Г. Майбороди), яка, відродившись зі створеного Василем Ємцем в роки Директорії хору кобзарів (1918), дала поштовх до виникнення кобзарських колективів у Полтаві, Харкові, Конотопі та Миргороді, де було їх аж три...

ціоналіста». То він створив щось на зразок співочого братства і їздив з ним по ярмарках та весіллях. Як і в Бобиревій Ничипорівці, селяни спішили вечорами на вогник ламп та свічок у клубах та колбудах, щоб просто відігрітися рідною піснею.

Однак, містерія національної душі готувалась до нового ви-

тка. Під кінець 1920-х ті, хто співував з трибун «Ми наш, мы новый мир построим...», круто повернули українську культуру назад, у 1870-ті: саме тоді царат був не на жарт стривожений «українофільством», яким бриніли струни сліпих кобзарів. Цього разу кобзарям стали приписувати «контрреволюційну діяльність». 12 жовтня 1929 року відбулася й перша розправа – над музиками з Великосорочинської капели бандуристів. Про це, правда, не говорили в хатах-читальнях та школах Полтавщини, отож Андрій Бобир, на той час підучившись грі на бандурі в сільського вчителя та закінчивши семирічку, все ще був повний світлич надій. 1931 року він їде до Києва. Його віртуозна гра на бандурі стає перепусткою до Київського музично-театрального технікуму (згодом – музучилище). До зрілого таланту було ще далеко, але перший свій концерт на Галицькому базарі в Києві пам'ятатиме до старості. Людей зібралось багато, а слухали тихо, без оплесків, наче молились у церкві...

Бо по селах вже батою свистіла колективізація. За гаслами п'ятирічки ховалася зневага до людей і їхніх насущних потреб, що приведе згодом у селянські хати голе безхліб'я. Стали кидати за грати не тільки мислячу інтелігенцію, а й кобзарів-сліпців, які здавна вважались у народі «божими людьми». Знайдуться в кобзарському колі й донощики; Микола Заєць, скажімо, згубить не одну невинну душу... Хоча б і згадуваного вище Никифора Чумака, який прямо називав винуватцем голоду «оту грузинську морду в Кремлі», цебто «дорогого товариша Сталіна».

Хоча багато хто з кобзарів та лірників мусив переучуватися на співців радянської доби, а якщо хтось упирався, то тільки на свій страх і ризик. Так, наприклад, у 1928 році чекісти «пригадали» Федору Матвійку, що він так і не розучив жодної радянської пісні з дітьми села Горошине – віддаленого села на Полтавщині, куди його, «закап'юрщика» миргородських «бойовиків», заслали в 1925-му.

Зречення старого світу відбувалося болісно, з кров'ю. На традиційне кобзарство рине потік драконівських партійних постанов. Відтак, усі вони – сліпі й зрячі, криві й ходячі – мусять бути зареєстровані, мов коні в колгоспній стайні, а репертуар їхній має бути ретельно просяняний крізь решето радянської ідеології. Мов після рясного дощу, стали плодитися «думи» про Леніна та Сталіна, владу рад та партію. Та і як їм було не плодитися, коли проти кобзарства почали виступати такі світила українського письменства, як Юрій Смолич, Микола Бажан і навіть Микола Хвильовий?! Саме в цій атмосфері народжувалася дума «Була зима з відлигою», яку, поміж сотень інших творів давнини та сучасності, й Андрій Бобир матиме в своєму репертуарі після війни. Радянський переспів думи, записаної ще в 1927 році від кобзаря Чернігівця, створили Федір Кушнерик з Полтавщини та Єгор Мовчан із Сумщини. У них вона стала називатися «Думою про Леніна», у зв'язку з чим імена обох кобзарів потрапили на газетні шпальти, а Кушнерика буцімто було прийнято до Спілки письменників. Незважаючи на те, що дописана ними кінцівка твору гостро суперечила реаліям («...Отоді-тоді, як Ленін-

сокіл помирав, товаришу Сталіну слова переказав: «Продовжуй, товаришу, правес діло – приведи людей до комуни сміло!»), дума не виводилась з офіційного репертуару. На персональному ж рівні вона муляла не одну душу. У книжці Рената Польового «Кобзарі в моєму житті» (Київ, Діокор–2003) мені вдалося вичитати, як Георгій Ткаченко, художник та унікальний для 1960-х гравець на бандурі старосвітського зразка («харківської»), відвідував у лікарні Пушчі-Водиці смертельно хворого Єгора Мовчана. Бандурист з гіркотою відкинув ковдру, показуючи приятелю сині, у виразках ноги: «Це мені за моє лицемірство!» Мав на увазі надуману «Думу про Леніна» («Була зима з відлигою»), яку не раз слухання виконував зі сцени. Хоча, якщо глянути з іншого боку: якби повідомлялися кобзарі співати під бандуру, настроєну на кремлівську тональність, чи не спітало б їх те саме, що і їхніх побратимів у недалекому минулому? І якщо так, то хто тоді доніс би до наших днів старовинний козацький мелос?

Це трапилося взимку з 1932 на 1933 рік (за деякими джерелами, 1934–35). Кобзарів, лірників, гармоністів та цимбалістів – сліпих та калік – стали вилловлювати разом із жебраками-«професіоналами» по вулицях, базарах, площах і станціях. Потім повкидали їх, і без того Богом скривджених, у товарнякителнянки, додавши в Харкові ще й музик, що з'їхалися туди на Всеукраїнський з'їзд кобзарів та лірників. Кобзарство вважалося формою жебрацтва, а воно ж, бачте, не пасувало країні, до якої були звернуті погляди планети: мовляв, що ж воно вийде з соціалістичного експерименту? Окрім того, вважалося, що кобзарі несли в новий світ, який буцімто будувався в СРСР, своє «заяложене хуторянство», «молтох жупанів та шароварів», а це не пасувало спецівкам та червоним хустинам робітфаківок. Тож їх (за багатьма даними, 337 осіб!) якщо не постріляли, так викинули з вагонів десь по дорозі з Москви на Сибір: мовляв, яка з них, із сліпих та калік, може бути користь у таборах примусової праці?!.. Викинули серед засніженого – без відлиги! – степу, зодягнутих абияк і без сухарів у торбах.

У споміні харківського кобзаря Анатолія Парфінєнка йдеться про співучу сім'ю Прокопа Маловичка з-під Дніпропетровська, з якої вціліли тоді тільки дружина Мотря з меншим сином. Вони якимось дивом добрели до чиєїсь хати, де їх відігріли й нагодували; далі, від села до села, дісталися до України, але боялись ступити в рідне село. Довго, до самої появи синьо-жовтих прапорів над Києвом, розправа над кобзарями була забороненою темою. Десь довелося мені читати, що й Андрій Бобир не «вірив» у такі чутки.

Багато видних постатей у кобзарському відродженні України зазнало гоніння, включаючи письменника, етнографа, композитора й бандуриста Гната Хоткевича – прибічника харківського способу гри на бандурі та ініціатора нової концепції в бандурному виконавстві, яку в СРСР задушили – на противагу Америці, Канаді та Австралії... Миколу Богуславського, який з Василем Ємцем вдихнув життя в кобзарство на Кубані, запровадивши ще до революції кобзарські школи для нащадків запорожців... Його побратимів Миколу Вересу, Никона Безшас-

ного, Дмитра Балацького з Києва, Данила Байду-Суховія з Харкова, Володимира Кабачка з Полтави, бандурного майстра Олександра Корнієвського з Чернігівщини... Списки довгі, як і кобзарські биті шляхи. Коли в 1939-му надумали організувати ще один з'їзд, то було на ньому всього тридцять сім кобзарів. Один з них, Федір Кушнерик, знаючи про знищення кобзарів, мовби нічого й не сталося, «вспівував»: «Тільки Велика жовтнева революція зробила нас, незрячих, зрячими, дала нам щасливе життя...» Решта з тих, хто уцілів, як не зачався до кращих часів, так утік за кордон, зокрема Василь Ємець, який доспівав в Західній Європі та Америці до титулу «Кобзар у фразу». А нашим і в святах не дали дихати! Із залишків колишніх капел сяк-так стулять колектив, який, мов поранений сокіл, ще намагається відродити напівзадушене виконавське бандурництво. З початком війни капелу розформують прямо на гастролі і відправлять на фронт. Керівник Данило Піка з війни не повернеться...

Не оминула війна й Андрія Бобира. Він уже встиг скуштувати власного хліба перед війною, влаштувавшись на республіканське радіо й заодно навчаючись у консерваторії (1937–1941 роки, клас М. Грисенка) та стажуючись у театрі опери та балету ім. Т. Г. Шевченка (нинішня Національна опера України). Мрія, яка від багатьох відвернулася, була так близько... Однак, замість диплома в хоровому диригуванні, в долону лягла, мов жарина, повістка до військомату. Потрапив до гвардійського 212-го авіаполку, навчився літати на винищувачі Р-39 «Аерокобра» з ленд-лізу. А поки вчився, в ньому виявили співака, отож довелося створювати ансамбль і ним керувати. У Андрія це вийшло широко: не тільки співали та грали, а й театр часом улаштовували. Правда, інколи навіть уривок не вдавалося дограти – прямо в гримі «сідлав» літака й здіймався в небо. Приземлився раз на запасному аеродромі, а техніки остовпіли... поляки-вільнонайманці хрестяться: «Матка боска... Дябел з пекла!..» Тільки тоді збагнув, що й досі грим на лиці (грав Чорта в «Ночі перед Різдом» М. Гоголя).

Це був епізод, який довго смішив суворих льотчиків. Однак після війни вони – москвич Євген Білек, кубанець Дударенко, Волошин з Іваново, Зубенко з Дніпродзержинська – більше бандуру згадували в листах: «А пам'ятаеш, як біля землянки 1-ї ескадрильї ми «Реве та стогне Дніпр широкий» співали... під саморобну бандуру?». Ще б не пам'ятати! Це було у Віденському лісі після визволення столиці Австрії. Акустика, звісно, не та, що в концертному залі імені Сметани в Празі чи будинку Бетговена у Відні, де доводилось тоді виступати... Зате бандура бриніла на природі якось по-іншому – домашньою, чи що? Бандуру він змайстрував сам: потихеньку познімав з гітар та мандолін струни та кілочки, хлопці винищпорили десь дюралюміній та авіаційний клей, а майстрував сокирою та долотом. Щоправда, за попсованих гітарів ледь не потрапив на «губу», але в командирів вистачило здорового глузду, щоб обійтися жартом: мовляв, хто ж у небі літатиме, коли всі посунуть до Бобира на «губу», як той з горя заспіває?

Усю війну він відлітав з бандурою в крилі свого винищувача. Олекса Ющенко потім напише ві-

рша. «...А кобза, хоч і саморобна, дорожча золота йому. В ній пісня і весела, й скорбна, в ній віра, що поборе тьму». А ще була бандура й оберегом Андрію: повернувся з фронту «цілий-цілісінкий», груди в орденах і медалях. І не він один... Згадати хоча б і колектив бандуристів Григорія Китастого, якому вдалося зібрати рештки розпо-рошених довоєнних капел у власний колектив (нинішня Українська

Саморобна фронтова бандура Андрія Бобира, яка зберігається в Музеї театрального, музичного й кіномистецтва в Києві

Пам'ятник репресованим кобзарям у Харкові

капела бандуристів ім.Т. Шевченка в Детройті) і виступати з ним на окупованій території України та перед співвітчизниками, змушеними працювати на рейх в Німеччині (власне, й бандуристи Китастого були свого роду «остарбайтерами»). Коли напередодні остаточного падіння Берліна місто перетворилось від бомбувань на пекло, музикам так набридло бігати до бомбосховищ, що кілька з них (Штокало, Приходько, Лісківський та ін.) сіли грати в карти. Навколо них – виття, свист, вибухи, гар, дим і крики, а вони... грають у карти. І всі, уявіть собі, вціліли. Уцілів також готель «Гохшпіц», де мешкали деякі їхні сім'ї. Бандурист Міняйло жив в окремому готелі, і коли повернувся туди після нальоту, то побачив серед руїн тільки одну стіну, біля неї – свою валізу, а вгорі висіла на гачку ціла бандура.

Фронтова бандура Андрія Бобира зберігається в Музеї театрального, музичного й кіномистецтва, що на вулиці Лаврській у Києві... Якби це було в Америці, вже давно

зняли б фільм і відхопили б Оскара, а в Україні Андрій Бобир опинився на задвірках українського орфейного олімпу. Зате моряк Попай (герой американського мультіка «Popeye the Sailor») значно популярніший у сучасній Україні, ніж козак Мамай з його кобзою. У цьому столітті про Бобира не вийшло з друку ані рядка, в інтернеті – бідна біографічна інформація, а на сайті Національної спілки кобзарів навіть прізвище його не згадується – хоча б з нагоди ювілею, яке припадає на 13 грудня. Але ж давно пора випустити іменний диск цього віртуоза бандурної гри та інструментального музикування! Поки ж що його голос або акомпанемент керованого ним оркестру можна надбати вроздріб – на дисках фірми «Астра Рекордс» (2005–2008), наприклад; датуються аж минулим століттям (1982, 1987, 1990) вітчизняні записи українських народних пісень в обробці А. Бобира; дещо стало пропонуватися віднедавна на відеогостингу YouTube. На жаль, думи «Була зима з відлигою» я там не знайшла... Зате перлина музичної екзотики – «Солом'яні бички мав» – у сольному виконанні Андрія Матвійовича стала для мене ще одним відкриттям. Уперше довелося почути й козацьку пісню «Гей, січ іде, красен мак цвіте» на слова Івана Франка – у виконанні оркестру Андрія Бобира. Яку ж воістину барвисту артистичну натуру мав цей чоловік! Яке чуття на вірний тон, що не давало збитися на дешеві імітації чужої, невласної українському характеру музики! Як умів шанувати незбагненну криничність нашої народної пісні!

Воно, те чуття, не зраджувало йому за будь-яких обставин. Після війни вивчати бандуру не було по чому – підручники Гната Хоткевича у 1930-х заборонили, а нових не понаписували (підручник «Школа гри на бандурі» В. Кабачка видадуть аж у 1958 р.). Та й сам клас бандури при Київській консерваторії було створено тільки в 1950-му. На той час Андрій Бобир закінчив перерване військово навчання, а також аспірантуру на кафедрі оперного симфонічного диригування (проф. О. Клімов), відновив керівництво ансамблем бандуристів Уккрандіо. Його тягне до народної музики, і коли пропонують посаду викладача класу бандури в консерваторії, радо погоджується. Це була його свята царина – й колеги це бачили, й студенти. Він володів даром осмислення старого й нового, завдяки чому досить швидко напрацював власну методику у навчанні гри на народних інструментах. Уже через кілька років виходить з друку його монографія «Поради керівнику ансамблю бандуристів» (Київ, 1953), яка помітно поживила бандуризм в повоєнній Україні. Студентів він буквально підкорює своєю ненав'язливою манерою викладання предмету, якоюсь лицарською, чи що, покоем інструментові. Можливо, він і не сприймав усім серцем бандуру нового зразка, розраховану на твори світової класики (так звана «київська» бандура Івана Скляра)... Але намагався максимально освоїти її потенціал для відтворення народних мелодій. Хоча західні бандуристи надавали перевагу «харківській», тобто старосвітській, «бандурі Хоткевича», яка має характерне «бандурне» звучання. Ця «тиха війна» триває й досі, вносячи певний дисонанс у сучасне світове бандуризмство.

Андрій Бобир, між тим, займався, окрім музики та співу, ще й

справами, які диктувало будення. І сам не помітив, як досить швидко став помітною постаттю в столичних колах. Це була «відлига», яку нечасто дарувала доля українській інтелігенції. Тож намагався цим скористатися, залучаючи до концертів своїх студентів, допомагаючи їм, молодим та зеленим, набутти практичні навички і певний психологічний баланс. Сьогодні всі в Україні знають ансамбль бандуристок «Чарівниці», а зародився він колись із двох студенток з ансамблю бандуристів, який Андрій Матвійович також вів у консерваторії (1953–1970). Він допоміг дівчатам концертувати з артистами Київської філармонії. Одна з них – Лідія Проскура (у заміжжі Воріна) з Дніпропетровщини – стане згодом і сама викладачем. Сьогодні Воріну американські бандуристи звуть «королевою бандури», з її ініціативи на Дніпропетровщині набув популярності міжнародний фестиваль «Дзвени, бандуро!» Її учень Микола Гвоздь вчитиметься потім у Бобира і досить скоро, раніше за вчителя, одержить звання «Народний артист України» (1979), довгі роки очолюватиме Національну заслужену капелу бандуристів ім. Г. Майбороди. Цей ланцюжок простежуватиметься в багатьох моментах педагогічної й концертної діяльності Андрія Матвійовича. Хоча б і в сімейному захопленні бандурою у Войтів – Володимира Ілліча та його сина Володимира.

Однак «Народного» йому дали аж тоді, коли в СРСР потягло на «відлигу» (1986). Власне, він дбав не так про звання та нагороди на своєму піджаку, як про «чистий четвер» у душі. Ні, він не належав до тих, хто, як його ровесник Федір Жарко у 1950-му, міг заспівати на вечірці «Ще не вмерла Україна» та «загудіти» до Сибіру. Був обачливим, але і йому за «брежнєвщини» пробували підтягти крило. Вже сивого й статечного, його тягали по кабінетах КДБ, мов шаркача; перевертали догори дригом помешкання, шукаючи «компромат»; прискіпувалися до репертуару, а одного разу й на святе замахнулися – з фонду радіо раптом «зникли» його унікальні записи кобзарських дум та історичних пісень. У консерваторії дивилися скося (так і не доріс у них за тридцять років до доцента!), і на радіо було незатишно, холодно. А над країною від часів війни розливалися позивні радіо – добре відома всім мелодія «Реве та стогне Дніпр широкий» у виконанні оркестру Андрія Бобира.

Довгі роки він добивався, щоб запустити в обіг «Вересаєве свято» в Сокиринцях на Чернігівщині – на честь зневаженого корифея кобзарництва Остапа Вересая (1803–1890), і таки добився свого під кінець 1980-х. А хто влаштує (якщо не влаштував до 100-річчя) «Андрієві струни» в його рідному краю – Яготинському районі на Київщині? У нього було багато учнів, а в тих учнів були свої учні, росли діти та внуки – з любов'ю до народного мистецтва, що почалась колись із нього, Андрія Бобира. Вони в нього – замість звань та нагород, і не тільки Воріна, Гвоздь та Войт, а й Сергій Баштан, Віктор Кухта, Андрій Омельченко, Ніна Павленко, Елеонора Миронюк, Василь Лобко, Валентина Третьякова, Микола Мошик, Юрій Демчук... Усіх не перелічиш, але багато купається в славі. І це природно, бо якщо учні переростають свого вчителя – значить, добрий учитель був. Але коли вони його забувають – це вже сумно. І невимовно боляче...

У ГРОМАДІ

ГУЦУЛЬСЬКА КОЛЯДА НАД АМЕРИКОЮ

5 грудня криворівненські гуцули відкрили український різдвяно-новорічний сезон у Нью-Йорку, а 9-го грудня їх вже зустрічали в Каліфорнії. 12-го грудня українська коляда з Карпат прозвучить в Силіконовій долині.

Минулих вихідних, 5-6 грудня, гуцульські колядники з села Криворівні Верховинського району на Івано-Франківщині (відомого, зокрема тим, що саме тут знімався культовий фільм «Тіні забутих предків») – Микола Зеленчук, Микола Ілюк, Василь Тимчук і Остап Костюк під проводом «берези» Івана Зеленчука виступили в Українському музеї в Нью-Йорку з традиційними карпатськими автентичними зимовими колядами та піснями, віншуючи добрим людям на здоров'я та на новий рік. До вже знайомих облич і мелодій прекрасно вписалися відомий у нашій громаді бандурист Юліан Китастий та молода талановита скрипалька Роксоляна Шепко. А вже наступного дня гуцульські колядники вирушили до Каліфорнії, де на них чекала велика різдвяно-новорічна програма.

До Каліфорнії нас запросила Марійка Кузьма, яка вже 25 років керує хором в University of California Berkley, – розповіла в ко-

роткому інтерв'ю нашому тижневику Вірляна Ткач, художній керівник і головний режисер Мистецької групи «Яра», яка відкрила українській Америці цих самобутніх криворівненських колядників і вже багато років поспіль, за підтримки спонсорів та меценатів, запрошує їх до США, популяризує українське автентичне народне мистецтво не лише серед української громади. – Познайомившись з Марійкою кілька років тому, я запросила її виступити в нашій спільній з колядниками виставі Midwinter Night, де вона грала роль Сонця й співала в нашому дійстві під час виступів у Нью-Йорку в 2012-му й Торонто (Канада) у 2013-му роках.

Цього року Марійка Кузьма завершує свою діяльність в університеті Берклі й вирішила поставити цілу програму про українське Різдво. Причому з гуртом американців, де майже ніхто не розмовляє по-українськи! Колядники з Криворівні й бандурист Юліан Китастий стали частиною цього дійства.

Вірляна Ткач має великий талант знаходити здібних людей серед багатолікого, багатонаціонального театрального-мистецького мережива, з цих найздібніших відбирати найталановитіших, а з тих найталановитіших найчутливіших душею

Гуцули з карпатської Криворівні свою цьогорічну різдвяно-новорічну коляду розпочали з Нью-Йорка

прилучати до українства.

– Цієї осені в Києві я також зустріла каліфорнійців, які на хвилі Євромайдану об'єдналися в організацію Nova Ukraine, – продовжує Вірляна Ткач. – Вони переконали мене, що на Західному узбережжі Америки українська громада не менш активна, цікава й успішна, ніж на Східному. Багато молодих українців працюють в тут у таких престижних high-tech компаніях, як Google, Facebook, Intel, щиро вболівають за Україну. Протягом двох останніх років вони зібрали й надіслали в Україну понад 50 тисяч тонн гуманітарної допомоги. Разом з тим, дізнавшись про «Яру» й наші мистецькі проекти, запропонували організувати українські різдвяні виступи у Сакраменто та Силіконовій долині. І ми їм за це дуже вдячні.

9-10 грудня гості з Карпат разом з Юліаном Китастим виступили з програмою Ukrainian Winter Songs & Carols у Берклі, 11-го – на них чекають у Сан-Франциско, 12-го – в Силіконовій долині, 13-го – в Сакраменто, а 17 грудня – знову в Нью-Йорку, в Українському спортивному клубі.

Головне фото на першій сторінці й тут надано Мистецькою групою «Яра»

У ЦЕНТРІ ЧИКАГО – УКРАЇНСЬКА ЯЛИНКА

У чиказькому Музеї науки та індустрії одну з ялинок завдяки Союзу українок Америки вдекоровано українськими святковими прикрасами.

Серед найяскравіших – вишивані кулі, золоті павучки, мережені сніжинки.

«Христос рождається!», – написано біля зеленої красуні-ялинка, встановленої на яскравому вишиваному обрусі, й далі коротка розповідь про те, що таке українське різдвяне свято – Свят-вечір з 12 стравами, дідухом та родинними традиціями.

Українська ялинка в Museum of Science and Industry – частина експозиції Christmas Around the World («Різдво довкола світу»). В центрі експозиції – Grand Tree, висока 45-футова ялинка, вдекорована більш як 30 тисячами різнокольорових світел. Довкола – ще 50 різдвяно-новорічних красунь, тематично прикрашених різними етнічними громадами, що працюють і мешкають у Чикаго.

Цій експозиції 74 роки. Розпочалася вона в 1942 році, коли було вбрано одинокі різдвяне дерево, як символ солідарності із союзниками в Другій

Українська ялинка в Чиказькому музеї науки та індустрії

світової війні. З часом ялинка «виросла» й переродилася в багату та яскраву традицію.

Упродовж різдвяно-новорічних свят, аж до початку січня, тут поряд з іншими різдвяними піснями лунають також неповторні українські колядки та щедрівки.

МИСТЕЦТВО ТВОРИТИ РІЗДВЯНІ ДАРУНКИ

Невід'ємною частиною святкових приготувань стали Різдвяний базар та майстерня з виготовлення ялинкових прикрас, які щороку відбуваються в Українському музеї в Нью-Йорку.

Кожен, хто шукає оригінальний подарунок своїм рідним, друзям, колегам, може знайти його на Різдвяному базарі в нью-йоркському Українському музеї. Тут багатий вибір речей ручної роботи, які цінуються скрізь найбільше й є, по суті, авторськими витворами мистецтва. Різдвяні прикраси, твори сучасних митців, вишиті та ткані вироби, мереживо, кераміка, різьблення, українські книги та сувеніри, а також традиційна українська випічка – дарунки на всі смаки. Купити їх означає зробити подвійно добру справу: обдарувати рідних, приятелів, колег і підтримати Український музей, бо всі виручені кошти підуть на розбудову його діяльності.

Крім того, в найближчі вихідні, 12-13 грудня, Український музей разом з пластовим куренем «Верховинки» запрошують до своєї майстерні, де можна навчитися виготовляти гарні ялинкові

Фрагмент Різдвяного базару в Українському музеї в Нью-Йорку. Фото зі сторінки Українського музею на Facebook

прикраси з дуже простих матеріалів, таких, наприклад, як горіхові шкарлупи, папір, кольорові стрічки. Запрошуються всі бажаючі – дорослі будь-якого віку і діти від 7 років і старші. Традиційно до таких різдвяно-новорічних майстерень приходять цілими родинами, й створені прикраси стають не лише ялинковими декораціями, а й родинними реліквіями.

Сторінку підготувала Катерина Боруш

ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО

Мирослав КАСТРАН,
консул Генерального
консульства України
в Нью-Йорку

Тел: (212) 371 5690;
(212) 371 6965,
gc_usn@mfa.gov.ua

Веб-сторінка:
ny.mfa.gov.ua/ua

«Нова газета» продовжує розповідати про нові біометричні паспорти громадянина України для виїзду за кордон і можливість отримати їх на території США (див. початок у №353 від 26 листопада ц.р.). На запитання наших читачів відповідає консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Мирослав КАСТРАН.

Які документи необхідні для оформлення чи обміну біометричного паспорта громадянина України для виїзду за кордон?

– Для оформлення паспорта громадянину необхідно подати:

1) заповнену заяву-анкету, інформація з якої використовується консульською посадовою особою під час оформлення паспортної заяви в електронному вигляді. Формування такої паспортної заяви здійснюється в момент прийому пакету документів, після чого вона роздруковується, вчитується громадянином, перевіряється ним на предмет правильності усіх внесених до заяви даних та підписується. І, по суті, з моменту підписання такої заяви уся відповідальність за достовірність введених до неї даних лежить на заявнику.

У цьому зв'язку хотів би скористатися нагодою й закликати наших співгромадян, по-перше, уважно вчитувати такі заяви, набрані консулом, оскільки від технічних помилок не застрахований ніхто, а, по-друге, активніше використовувати веб-сторінку Генконсульства, де розміщено бланк заяви-анкети, зразок її заповнення, з тим, щоб приходити на прийом вже із заповненими анкетами. Це дасть змогу більш оперативно розглядати такі заяви та прискорити процес обслуговування інших відвідувачів;

2) дві кольорові фотокартки розміром 3,5 x 4,5 сантиметра та одна фотокартка розміром 10 x 15 сантиметрів. Вимоги до зазначених фотокарток розміщені на веб-сторінці Генконсульства;

3) документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України відповідно до ст.5 Закону України «Про громадянство». Такими документами можуть бути паспорт громадянина України для виїзду за кордон, навіть якщо він прострочений (подається також копія його першої сторінки) або

проїзний документ дитини. У випадку, якщо йдеться про неповнолітню особу, яка народилася за кордоном після березня 2001 року, таким документом може слугувати довідка про реєстрацію цієї особи громадянином України;

4) свідоцтво про народження та його копія. Якщо документ про реєстрацію народження видано компетентним органом США, то він подається засвідченим штампом «Apostille» та з перекладом українською мовою;

5) документ (або відмітка в паспорті), а також його копія, що підтверджує постійне проживання або тимчасове перебування громадянина України за кордоном. Таким документом може бути дійсна green card чи employment authorization card, або ж копія дій-

релічених вище, подають також свідоцтво про шлюб, свідоцтво про розірвання шлюбу, свідоцтво про зміну імені чи відповідне рішення суду. При цьому, якщо відповідний документ видано компетентним органом США, то він має бути відповідним чином засвідчений штампом «Apostille» та перекладений українською мовою (нотаріально засвідчений переклад).

Водночас, у разі відсутності згаданого дозволу на постійне проживання, паспорт можна обміняти лише після заміни внутрішнього паспорта (паспорта громадянина України) на нове прізвище, що здійснюється виключно органами Державної міграційної служби України за місцем реєстрації в Україні.

БІОМЕТРИЧНИЙ ПАСПОРТ: ЯК ЙОГО ОФОРМИТИ?

Яка процедура оформлення паспорта неповнолітнім дітям?

– Особам, які не досягли 16-річного віку, паспорт оформляється на 4 роки на підставі заяви-анкети одного з батьків або інших законних представників. Другий з батьків при цьому подає заяву-згоду на оформлення паспорта дитині, яка заповнюється ним власноруч безпосередньо у Генконсульстві. У разі відсутності другого з батьків у консульській установі під час подання пакету документів на оформлення паспорта дитині, до документів додається його заява-згода, яка повинна бути завірена нотаріусом в Україні або будь-яким нотаріусом на території США. В останньому випадку така заява має бути додатково засвідчена штампом «Apostille», що належить до компетенції Секретаря штату, на території якого було нотаріально посвідчено заяву.

Присутність дитини у Генконсульстві під час подання документів на оформлення їй паспорта вимагається з 12-річного віку (у разі оформлення такої дитині біометричного паспорта з внесенням до чіпу відцифрованих відбитків її пальців рук).

У разі оформлення дитині паспорта для виїзду за кордон без внесення до чіпу відцифрованих відбитків пальців рук, присутність дитини вимагається з досягненням нею 14-річного віку (для внесення до паспорта відцифрованого підпису дитини).

Якщо ж батьки не перебувають у шлюбі, то заява на оформлення паспорта подається тим з батьків, з ким проживає дитина. При цьому заява-згода від іншого з батьків не вимагається, якщо він є іноземцем або особою без громадянства.

Якщо дитина проживає з одним із батьків, то до обов'язкових документів, які подаються для оформлення паспорта (згадуваними вище), додається оригінал або засвідчена в установленому порядку копія одного з таких документів:

- свідоцтво про смерть другого з батьків;
- рішення суду про позбавлення батьківських прав другого з батьків;
- рішення суду про визнання другого з батьків безвісно відсутнім;
- рішення суду про визнання другого з батьків недієздатним;

– документ, що підтверджує реєстрацію місця проживання дитини разом з одним із батьків, який подає заяву-анкету;

– оригінал витягу з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження із зазначенням відомостей про батька відповідно до частини першої статті 135 Сімейного кодексу України.

Окрім того, разом із документами, що подаються для оформлення паспорта дитині, слід надати паспорт (та копію його першої сторінки), а також дозвіл на проживання в США того з батьків, хто подає заяву на оформлення паспорта дитині. Для дітей, які перебувають у США на підставі паспорта одного з батьків, додатково подаються копії 1-5 сторінок цього паспорта.

Також хочу наголосити в цьому контексті, що з квітня цього року внесення даних про дітей до паспортів батьків вже не здійснюється, кожній дитині оформляється за потреби окремий паспорт.

Що робити, якщо паспорт втрачено чи викрадено?

– У разі втрати або викрадення паспорта слід насамперед звернутися до компетентних органів США (поліції) з відповідною заявою та отримати від них письмове підтвердження про таке звернення. Досить часто поліція вимагає від наших співгромадян листа Генерального консульства, в якому ми підтверджуємо необхідність письмового засвідчення поліцією факту звернення громадянина із заявою про викрадення чи втрату паспорта. Якщо така вимога є, прохання звертатися до консульської установи, й ми такий лист надамо.

Після отримання довідки з поліції слід без зволікання звернутися до Генконсульства із заявою про оформлення нового паспорта замість втраченого чи викраденого. При цьому подаються ті ж документи, що й при обміні паспорта, які я згадував вище. Подальша процедура оформлення нового паспорта при цьому для кожного заявника відрізнятиметься в залежності від цілої низки обставин, як, наприклад, місця, де було оформлено втрачений/викрадений паспорт (в Україні чи за кордоном), факту перебування громадянина на консульському обліку, наявності внутрішнього паспорта

та інших. Детально я не зупинятимусь на цих моментах, оскільки в кожному конкретному випадку ми практикуємо індивідуальний підхід й намагаємося якомога швидше допомогти.

Скільки коштує оформлення нового паспорта та який порядок запису в Генконсульстві для подання необхідних документів?

– За оформлення паспорта для виїзду за кордон чи його обмін вноситься консульський збір, встановлений «Тарифами консульського збору, що справляється за вчинення консульських дій Посольством України в США та генеральними консульствами України в Нью-Йорку, Чикаго та Сан-Франциско». Зазначені тарифи затверджено 20 травня 2013 року Міністерством закордонних справ України. Відповідно до них, ставка консульського збору за оформлення нового паспорта у разі закінчення терміну дії старого паспортного документа, відсутності вільних сторінок у ньому чи в зв'язку зі зміною прізвища, а також у разі оформлення другого паспорта становить 160 доларів США.

У разі оформлення нового паспорта замість зіпсованого, втраченого чи викраденого – 180 доларів США. Оформлення вперше паспорта для виїзду за кордон особам, які досягли 16-річного віку, – 80 доларів США. Оформлення паспорта неповнолітнім дітям, які не досягли 16-річного віку, – 20 доларів США.

Генеральне консульство України наразі не проводить попередній запис для подання документів на оформлення паспорта, а здійснює прийом усіх бажаючих в порядку живої черги двічі на тиждень: у понеділок (з 9-ї год. ранку до 12-ї год. дня) та середу (з 2-ї год. дня до 5-ї год. вечора). Видача оформлених паспортів здійснюється в ці ж дні, але в інші години: у понеділок (з 2-ї до 4-ї год. дня), середу (з 11-ї год. ранку до 1-ї год. дня). Видача здійснюється особисто власнику паспортного документа (або його батькам – у разі оформлення паспорта неповнолітнім дітям до 16 років), практики надсилання готових паспортів поштою в Генконсульстві немає.

ШАНОВНІ УКРАЇНЦІ! ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Група християн Львівської області виступила з ініціативою побудувати в Трускавці на Гошівській горі

СКВЕР ЗІ СКУЛЬПТУРНОЮ КОМПОЗИЦІЄЮ ІСУСА ХРИСТА,

фігурою, яка здіймалася б над нашим містом подібно до статуї Ісуса-Спасителя в Ріо-де-Жанейро, й тримала в своїй опіці мешканців міста та всіх гостей, які приїждять сюди зцілювати свої болі з усього світу. Усі необхідні офіційні дозволи в Міністерстві регіонального розвитку та будівництва України отримано, землю виділено, проектну документацію розроблено й вже розпочато підготовчі роботи. Але для втілення й завершення цього проекту потрібна фінансова підтримка. Ми будемо вдячні вам за кожен долар, вкладений у цю благословенну справу.

Рахунок у Федеральній Кредитовій Кооперативі «Самопоміч»
у Нью-Йорку SR(NY)FCU: 31465-01

Контактна адреса в Україні: Громадська організація «Довіра» (замовник)
Львівська обл., м.Трускавець, вул Довженка 1
Контактний телефон у Трускавці: (067) 313-6328 – Ігор Кісак

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Дзеркало

ПІШІТЬ ЛИСТИ

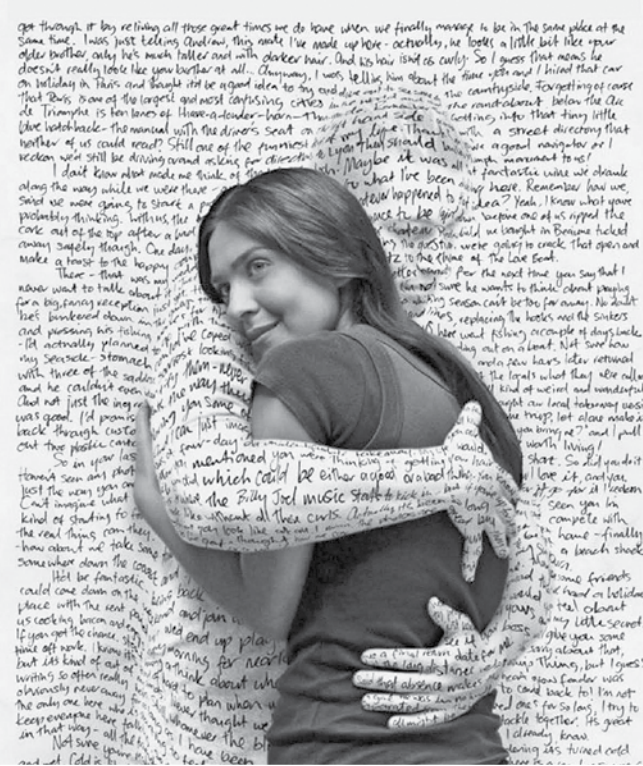

Пишіть листи про те, як пахне вітер,
Про те, як дощ вистукує склади,
Про відблиски розсипаного літа
Заховані у крапельках води.

Пишіть листи чорнилом і думками,
Опалим листям, травами в росі.
І почуттями, що були між вами
І лініями щастя на руці.

Пишіть листи! Пишіть, заради Бога!
Нехай вони запалюють зірки,
Що поведуть, ховаючи тривогу,
Вперед, не відпускаючи руки.

Олександр Гриб

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Була в нас ще одна причина їхати до Саратоги-Спрінгс – коні. Вони стали частиною 18-літньої біографії нашого сина. Виховуючи дитину, ми, як і, напевне, більшість українських батьків, «пройшли» все: уроки гри на піаніно, карате, суботню школу українознавства, Пласт, студії театральну й малювання, школу з тенісу й верхової їзди... Але коні були любов'ю особливою. Хоч її ми змушені були припинити після того, як одного разу під час тренувань кінь, перейшовши несподівано на галоп, а тоді на швидкий галоп, який ще в кінному спорті називають «кар'єр», безупинно, стрімко, шалено поніс нашу дев'ятилітню дитину по колу, ніби це був не тренувальний урок, а великі професійні перегони. Власне, публіка (такі самі батьки й діти, як і ми) нічого не зрозуміла й, коли кінь, нарешті, спішився, почали захоплено аплодувати. Тренери ж, які все зрозуміли, похвалили за те, що малий хлопець прекрасно тримався в сідлі, але переляку, який читався в їхніх очах, приховати не змогли. Бо це був саме той випадок, коли кінь ні з того, ні з сього скаженіє й, неначе одержимий, мчить скільки є в нього духу. Наша жокейська кар'єра на тому закінчилася, але любов до коней – ні. Відтоді, щоразу проїжджаючи повз кінно-спортивну академію на Джамейській затоці в Нью-Йорку, ми часто заходимо провідати старих знайомих, прихопивши з собою для них шматочок цукру чи кілька морквин.

Тому те, що Саратога-Спрінгс – це не лише цілюща мінеральна вода, а й знамениті коні, відчули відразу, як тільки вирушили прогулятися гідеонівсько-путнемським парком, на околиці якого мав би бути музей старих раритетних автомобілів.

Але при головному вході нас зустрів кінь. Непростий, а «писаний». Може б, ми на нього й не звернули особливої уваги, бо подібних коней, розмальованих всіма кольорами й фантазіями веселки, бачили-перебачили на американських перехрестях. Але з автомобіля, який тим часом проїздив повз будинок, висунулася голова доброзичливого чоловіка й він без жодного вступу запитав нас, чи ми знаємо хто автор цього творіння. На що ми, презирнувшись, тільки знизали плечима.

Старт!

КОНІ І ЛЮДИ: САРАТОЗЬКІ ПЕРЕГОНІ

Наша довідка: *Saratoga Race Course* – трек для кінних перегонів у місті Саратога-Спрінгс (штат Нью-Йорк), який вміщує 50 тисяч глядачів. Відкритий у 1864 році, він залишається третім найстарішим іподромом США (після *Pleasanton Fairgrounds Racetrack* у штаті Каліфорнія та *Freehold Raceway* в штаті Нью-Джерсі). Саратозькі перегони первісно тривали лише чотири дні, але поступово продовжилися до чотирьох тижнів (з кінця липня – початку серпня) й традиційно закінчувалися на День праці. Сьогодні літні дербі в Саратозі триває до 40 днів.

У 1999 році *Saratoga Race Course*, за рейтингом журналу *Sports Illustrated*, увійшла до десятки найкращих спортивних споруд США XX століття. Іподром Саратоги має кілька жартівливих прізвиськ: «Спа» (*The Spa*), «Дім смутку» (*House of Upsets*), «Кладовище чемпіонів» (*Graveyard of Champions*).

У Саратога-Спрінгс знаходиться Національний музей кінських перегонів. Знамениті коні, які змагалися на саратозькій трасі: *Man o'War*, *Gallant Fox*, *Secretariat*, *American Pharoah* та ін. Кредо міста: **Здоров'я, історія, коні.**

Саратозьке дербі – це захоплююче видовище й великі гроші

Коні в Саратозі скрізь і в найрізноманітніших іпостасях. Головна вулиця, звісно ж, Бродвей, буквально обставлена кінськими монументами: реальними, чий іме-

на викарбувано на меморіальних табличках, й вигаданими – з іменами й титулами спонсорів. Підставками для міського годинника служать бронзові коні, фонтани б'ють

із ніздрів схарапджених коней, дитячі каруселі женуть табуном по колу золотих коней, поліцейські патрулюють місто на конях, до церкви на вінчання молодята їдуть

карею, запряженою кіньми... І в цьому немає нічого дивного, тому що раз на рік Саратога-Спрінгс перетворюється на всеамериканську столицю кінних перегонів й збирає до 50 тисяч гостей з усієї Америки та світу.

У 1863 році в Саратозі започаткували кінські перегони – *Saratoga Race Course* або *Summer Derby*. Відтоді місто наприкінці літа почало заповнювати поважні й заможні туристи, багато з яких оселилися тут надовго, про що до сьогодні свідчать розкішні вілли довкола іподрому. Правда, деякі з них з часом перекаваліфікувалися на затишні готелі.

Супутником кінного бізнесу стає казино, й Саратога-Спрінгс блискучо завойовує репутацію гравального міста. Найвідомішим казино стає *The Club House*, який могли відвідувати всі бажаючі, крім жінок і... місцевих мешканців. *The Club House* було оздоблено розкішним інтер'єром, прикрашеним кришталевими люстрами, мармуровими статуями, дорогими картинами, різьбленими меблями. У XIX столітті це було найелегантніше казино Америки. На першому поверсі клієнти могли пограти в рулетку чи фаро, а весь другий було відведено під гри в карти. Саратогу називали американським Монте-Карло, оскільки саме тут велася гра за найбільшими ставками. Завсідниками були Марк Твен, Рокфеллери, Вандербільдти, Герсти, ушавлені генерали Шеридан і Шерман та навіть деякі американські президенти. Той дім зберігся до сьогодні.

Saratoga Race Course – третій найстаріший іподром Америки

Man o' War – найпрудкіший кінь XX століття

Horses Saratoga Style: коні мальовані

Horses Saratoga Style: коні залізні

ні, але тепер тут історичний музей. Екскурсовод навіть дозволив нам доторкнутися до тієї епохи рукою – наприклад, до капелюшка XIX століття, в якому котрась з місцевих пань ходила споглядати саратозькі кінські перегони.

Навіть коли в 1907 році гральний бізнес було оголошено поза законом, тут крутили рулетку й ставили «на короля». Іподром Saratoga Race Course за всю свою історію зачинявся лише в 1896 році – через тиск конкурентів інших «породистих треків», а протягом Другої світової війни (в 1943-1945 роках) перегони було скорочено, але не припинено.

Грати на кінських перегонах треба вміти так само, як і крутити рулетку чи ставити «на короля». Правда, сьогодні в Саратозі правила гри змінилися. Ставки розпочинаються від одного долара, але за долар більше 50 доларів виграти неможливо. Великі гроші можна заробити при великих ставках. Тому професійні гравці мають зарання відкриті безготівкові рахунки й роблять ставки з допомогою комп'ютеризованих тоталізаторів. З усього видно, що тут круяться шалені гроші, якщо лише за один тиждень американці ставлять на кін до 100-125 мільйонів (!) доларів.

Хоча Саратозькі перегони – це насамперед коні. «Якщо ви навіть на всі сто відсотків упевнені в своєму коневі, то це ще не факт, що він переможе, – він же тварина, яка також має свій норов...» – застерігає одне із «золотих правил», опубліковане в спеціальному випуску газети, присвяченій літньому дербі.

Щоб глядачі могли оцінити «норов» скакунів перед забігом, їх під вуздечку проводять довгою доріжкою зі стайні до іподрому – влаштовують спеціальну дефіляду.

Дехто ворожить на магічні цифри, вибираючи коня за номером, дехто – за мастю, дехто – за іменем. Імена-клички бувають найнесподіваніші. Наприклад, «Життя – це кабаре», «Прудкіший за думку», «Золота монета», «Скандал на Волл-Стріт», «Преса»...

Тисячі прекрасних породистих коней у дні дербі звозять з Техасу, Кентакі, Каліфорнії, Нью-Джерсі... Елітний жеребець з пристойним родоводом коштує в середньому 60 тисяч доларів, а його утримання, включаючи тренерів та жокеїв, обходиться значно дорожче. Лише сама комфортна доставка коня (а породистий кінь, який братиме участь у всеамериканських перегонах, мусить мати елітарні зручності під час подорожі) нерідко доходить до десяти тисяч доларів.

Зате, якщо з породистого лошаши виросте рекордсмен, то все повернеться сторицею й ціна за нього, як і суми виграних призов, обраховуватимуться мільйонами.

Перед головним забігом кількість публіки різко збільшується. Сурмач подає сигнал, сповіщаючи про забіг. Серця тисяч людей завмирають, стартові брами розчиняються, і коні щодуху несуться по доріжці. В цей момент вони розвивають швидкість до 60-70 кілометрів на годину. Наймолодші скакуни – трирічні, вони ще не досягли своєї максимальної кондиції. Вважається, що розквіт кінських сил припадає на 4-5-літній вік.

У світі дербі, де повітря пропахло кінським потом, кізяком, сигарним димом і «Шанеллю №5», є свої кумири. Це не діловиті тренери, не набундючені власники скакунів з діамантовими запонками, не ботексні дами в помпезних капелюшках, а жокеї. Невеличкі чоловіки в картатих сорочках, вага яких не може перевищувати 50 кілограмів, а зріст – 170 сантиметрів. Але проходячи повз трибуни захопленої публіки, вони стають великими. Життя цих маленьких чоловічків, які, вмостившись у сідло, буквально зливаються з гривастими, оточене легендами. Кажуть, вони знають мову коней, кажуть, вони володіють особливим гіпнотичним даром, кажуть, вони під особливим покровительством неба...

Кумир Саратоги – Джеррі Бейлі. Про це розповідає бронзова табличка на Стіні жокейської слави. За всю свою кар'єру він отримав 641 перемогу. Такого результату не було ні в кого за останні 140 років.

У Сполучених Штатах кінний спорт – один з найулюбленіших і найелітарніших. Існує кілька федерацій і кінно-спортивних асоціацій, для яких забіги на конях – це не тільки спорт, а й великі гроші. Є фанати, які все своє життя ставлять на того чи іншого коня. Є серед них і справді одержимі особи, сенс життя яких звужився до гри на тоталізаторі під час знаменитих американських дербі. Дербі – це головний приз у скакових та бігових випробуваннях коней на іподромі. Назва походить від Епсомського дербі в Англії й завдячує Едвардові Сміту Стенлі, 12-му графу Дербі, який заснував ці перегони на трирічних конях чистокровної верхової породи на дистанцію 1,5 милі. Найпрестижніше дербі відбувається в кентакському Луїсвіллі. Конярство в цьому штаті відродив полковник Марівезер Льюїс Кларк, онук відомого мандрівника, який досліджував американський Захід. Саме він започаткував знамените нині на весь світ Кентакі-дербі, яке проводиться на іподромі Черчіль-Даунс в місті Луїсвіллі. Це одні з найголовніших перегонів на конях в США з дуже високим призовим фондом і одні з трьох забігів американської «Потрійної корони». «Потрійна корона» Сполучених Штатів – це серія перегонів чистокровних порід коней, які проводяться з травня до початку червня кожного року. До серії, крім Кентакі-дербі, входять також перегони «Прікнес-стейк» (у Балтіморі, штат Меріленд) і перегони в Белмонт-парку (місто Елмонт, штат Нью-Йорк). «Потрійна корона» розігрується з 1923 року. Хоч окремі її складові почали проводитися значно раніше. Наприклад, Кентакі-дербі – з 1873-го. Для того, щоб виграти «Потрійну корону», необхідно виграти всі три забіги. І тільки 11 коней за всю історію кінного спорту в США змогли це зробити. Причому востаннє це сталося в 1978 році. Усього в забігах «Потрійної корони» брали участь більш як 4 тисячі коней. І майже 300 з них вдалося перемогти бодай на одному з етапів. Півсотні скакунів вигравали в цій суперпрестижній серії на двох етапах.

Національний музей кінських перегонів і Зал слави містяться також у Саратозі. Гідне місце тут відведено Фавориту – коню, якого Америка знає як Seabiscuit. Навіть не коню, а конику, бо, маючи породисте походження (його дід був найкращим конем XX століття), Фаворит не виглядав формами тіла як потенційний чемпіон. Але маленький кінь зробив велику кар'єру й став символом надії американців періоду Великої депресії та героєм багатьох фільмів, таких як Seabiscuit: the Lost Documentary (1939), Seabiscuit: An American Legend (2001), Seabiscuit: (2003), номінованого на Оскарівську премію.

Фаворит був онуком знаменитого американського гнідого Man o' War – найкращого коня XX століття, який виграв 20 з 21 забігу. Другу сходинку слави XX століття відведено не менш знаменитому рекордсмену Секретаріату, який у 1973 році виграв Кентакське дербі, встановивши рекорд, не побитий і досі. Двокілометрову дистанцію він здолав за 1 хвилину 59,4 секунди. А потім, кілька тижнів потому, завоював ще дві «перлини», отримавши всі багатства «Потрійної корони». І при цьому встановив світовий рекорд швидкості на забігах в Белмонт-парку (штат Нью-Йорк). Секретаріата за життя було удостоєно титула «дива природи». Ті, хто так його називав, навряд чи підозрювали, наскільки близько були вони до істини. Після того, як Секретаріат помер природною смертю коня, під час розтину з'ясувалося, що його серце було вдвічі більшим за розміри звичайного, нормального кінського серця. Причому це була не патологія, а справжнє диво природи.

Американський стандарт бігового коня (американський рисак), до яких належав і Секретаріат, є одним з найпрудкіших і найшляхетніших рисаків у світі. В недалекому минулому кожна країна, де розводили рисаків, імпортувала американських коней для поліпшення своїх рисаків та так званих іноходців. Коні цієї породи не застосовувалися в сільському господарстві. Американський рисак – це яскраво виражений біговий кінь. Завдячуючи відбору лишень за однією ознакою (прудкості), американським селекціонерам вдалося вивести породу коней, які володіють видатними біговими якостями. Ця порода вважається однією з найпрудкіших у світі. Після смерті Секретаріата студія Disney придбала права розповісти історію життя Пенні Ченері – власниці Секретаріата. Головну героїню цього фільму називають «першою леді кінських перегонів». Вона займалася виведенням породистих коней, і в 1973 році представила публіці і фаворитів Секретаріата.

У саратозьких залах слави ми зустріли й Секретаріата, й Фаворита, й Цибулю, який програв Man o' War... А на згадку про них купили ялинкову прикрасу у вигляді галопуючого коня. Недаремно ж кажуть, що на світі є три найпрекрасніші видива: жінка, яка сміється, вітрильник, який пливе та кінь, який біжить.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Саратога-Спрінгс
– Нью-Йорк**

Saturday, February 6, 2016
 Sheraton Parsippany Hotel – 199 Smith Road, Parsippany, NJ

CYM Debutante Ball - 2016

For more information visit the
 CYM National Executive website at www.cym.org/us

Black tie required

Шановні читачі, рекламодавці,
 спонсори й приятелі нашого тижневика!

Надходить різдвяно-новорічна пора.
 Пропонуємо привітати на шпальтах
 «Нової газети»

своїх рідних, приятелів, колег і всю українську громаду
 зі світлим святом Різдва Христового, настанням Нового року
 та зимовими християнськими святами, на які багатий український
 календар, а також розмістити розклад Богослужень.
 Привітання та оголошення можуть бути надруковані в різдвяно-
 новорічних випусках «Нової газети» (або ж у дні, запропоновані вами).

Дизайн-оформлення привітань – безкоштовно.
 Термін подачі привітань – за три дні до виходу газети у світ.

«Нова газета» виходить у світ щочетверга.
 Тел. для довідок: 917-324-0359
 Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
 ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

РОЗШУКУЮ РОДИНУ

Богдан БРУХАЛЬ, який мешкає в селі В'язова
 Жовківського району Львівської області,
 шукає в США свою родину –
ПЕНКАЛЯ Михайла та його сестру Юлію.

Контактний телефон у США:
 (929) 340-5476 – Володимир

ПРОДАЄТЬСЯ ПОМІШКАННЯ

Продається 2-кімнатна квартира в центрі
 Івано-Франківська. Загальна площа 80 кв. метрів,
 у прекрасному стані, після євроремонту.

Телефон в Україні: 011-380 (99) 324-4264 – Василь
 Телефон у США: (732)-589-0963 – Ігор

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
 (212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавача (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
 або для призначення Вашого візиту
 просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
 Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" –
 український громадсько-політичний тижневик.
 Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
 Видавець і головний редактор –
 Валентин Лабунський
 Власний кореспондент у США –
 Катерина Кіндрас
 Власний кореспондент в Україні – Василь Туглук
 Дизайн – Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
 Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
 та оголошень несуть рекламодавці.
 Адреса редакції:
 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
 Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
 Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" – the Ukrainian weekly
 Established October 2008 in New York.
 Publisher and editor-in-chief –
 Valentyn Labunsky
 Correspondent in USA –
 Kateryna Kindras
 Correspondent in Ukraine –
 Vasyi Tuhluk
 Design – Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
 with the author of a printed material.
 Authors of printed materials are fully responsible
 for the content of their commercial Ads
 Editorial Office:
 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
 Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
 E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
 Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
 Ціна договірної

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Заощадьте на відсотках користуючись нашою VISA® кредит карткою

у крамницях забавкових, ювелірних,
електроніки та універмагах
(за винятком "discount stores" Walmart, Target та ін.)

1.99%

APR*
на 6 місяців

до **27 грудня**

**Внесіть VISA®
аплікацію онлайн!**

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave, Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Відсоток у річному відношенні (APR) стосується перших 6 місяців позички на закупівлі у крамницях забавкових, ювелірних, електроніки та універмагах, використовуючи наступні торговельні коди: 5945 (забавкові), 5732 (електроніка), 5944 (ювеліри), 5311 (універмаги). Після звіту за червень 2016 р. процентна ставка на несплаченій сумі нарахованій за покупки протягом промоційного часу повертається до звичайної процентної ставки на даній картці. Пропозиція чинна з 7 листопада до 27 грудня 2015 року і може бути припинена без попереднього повідомлення. Залежно від типу картки і вимог, річна процентна ставка на день 7-го листопада 2015р. є 9.9% на платинних картках, 11.9% на платинних картках із зворотом готівки або поїнте, 14.9% на Класичних і Класичних під закладощадностей. За додатковою інформацією про Visa® кредит картки Самопомочі телефонуйте на безкоштовний № 1-888-222-8571.

Користайтеся тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

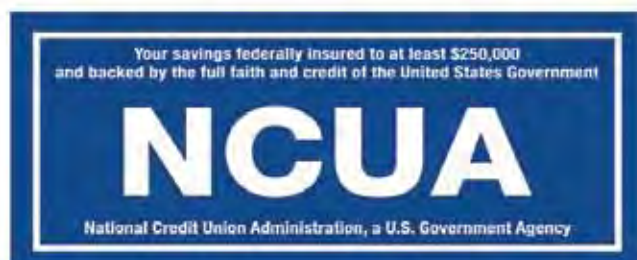
Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

